ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στόν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς!
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 17

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Δευτέρα 17 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.18 — Δύσ. 7.48

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομή χρονιάτικη δραχμές ἑκατό

Τό φύλλο 1 Δραχμή

ΣΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Σε λίγες μέρες ὅλοι μαζύ οἱ Σύνδεσμοι τοῦ Νομοῦ θα βγαλουν τους ἕνα διαλεχτους τους γιὰ νὰ συμπληρωθεῖ ἡ «Διοικοῦσα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ» ΣΕΣ τῶν Ἐφεδρων τοῦ Νομοῦ Λέσβου. Δὲν ξέρουμε ἀκόμα τί σκέψεις θὰ ἐπικρατήσουν γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό μες τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπή. Μὰ ἐμεῖς ἔχουμε τὴ γνώμη πῶς, εὐτὺς ἀμέσως πρέπει νὰ προκηρυχτοῦν ἐκλογὲς ὁλους τοὺς ΣΕΣ τοῦ Νομοῦ, ἐχτὸς ἀπ' ἐκεῖνου; ποὺ ἔχουνε βγαλει τὴν Ὑποεπιτροπὴ τους, μὲ, τοὺς ὀυὸ τελευταίους μῆνες. Γιατι οἱ πρῶτες ἐκεῖνες ἐκλογὲς εἴχανε γινει—πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσουμε—μιὰ λίγο πρόχειρα, καὶ πολὺ ἀψήφιστα. Ἔτσι, παρακολουθώντας τὴ δράση τῶν ἑβδομήντα πάνου κάτου ΣΕΣ ποὺ ἀνήκουνε στὴ δύναμη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ΣΕΣ Λέσβου, βλέπουμε ἀναμεσα σούτους καίμερικους Συνδέσμους ποὺ ἔβγαλαν τὴν Ὑποεπιτροπή τους; και . . . συχασιν. Ὅσο λίγοι κι ἄν εἶναι οἱ Σύνδεσμοι αὐτοι πρέπει νὰ τοὺς ζωντανέψουμε σὰν τοὺ, ἄλλου.. Ἡ ἀσιενικὴ ἐμφάνιση αὐτῶν τῶν λίγων Συνδέσμων χρωσιάζει ἀποκλειστικὰ στὴν ἀναξοσύνη καὶ στὴ νωθρότητα μερικῶν Ὑποεπιτροπῶν ποὺ διαλέξανε οἱ ἐφεδροι των χωριῶν αὐτῶν. Οἱ συναδερφοι ποὺ ἀποτελοῦν αὐτὲς τὶς Ὑποεπιτροπὲ, μπορεῖ νὰναι θαυμασια παλληκαρια καὶ νὰ τοὺς ἐκτιμᾶνε πολὺ οἱ συντοπίτε, του, μὰ ἀποδειχτηκε πῶς δὲν ἔχουνε καιρὸ ἢ ὄρεξη γιὰ νὰ δουλέψουνε ἐντατικὰ καὶ ἀκούραστα γύρω στοὺ, σκοποὺ, καὶ στὰ ἰδανικὰ ποὺ μᾶ; ἔνωσαν ὅλου, ἔσι γερὰ καὶ ἀγαπημένα γύρου στις ὀργανώσεις μας.

Γιαὐτὸ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τῶν ἐκλογῶν τῆς Κεντρικῆς πρέπει νὰ διαλεχτοῦνε σ' ὅλο τὸ Νομὸ καινούριες Ὑποεπιτροπὲ,. Καὶ πρέπει νὰ σκεφτοῦνε καλὰ κ' οἱ ἐκλογεῖς κ' οἱ ὑποψήφιοι, πῶς δὲ θέλουμε ἀνθρώπους γιὰ νὰ βάζουν μονάχα δίπλα στὴν ὑπογραφή του; τὴν κάκκινη σφραγίδα τῶν ΣΕΣ καὶ τὸν τιτλοτοῦ «προέδρου». Θὰ προτείναμε μαλιστα αὐτὸς ὁ τιτλος νὰ καταργησεῖ ὁλοτελα, καὶ νὰ ἀντικατασταθεῖ μὲ ἄλλον λιγώτερο ἀπολυταρχικὸ καὶ περισσότερο λαϊκοδημοκρατικό. Οἱ ἐφεδροι ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ σταθοῦν ἡγήτορες τῶν ἐφεδρικῶν μαζῶν τοῦ Νομοῦ μας πρέπει νὰχουν κειρό, καὶ ὄρεξη, καὶ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴ δουλιὰ ποὺ θὰ τοὺς φανερώσει ἡ ψυχὴ ὁ τιμητικὸς ψήφος τῶν ἐφεδρων ποὺ θὰ τοὺς διαλέξουν. Ἀδειανὲς φιλοδοξιες, τσιμπουνιζισμοὶ, καὶ κουφιες ματαιοδοξίες δὲν ἔχουνε θέση στὸν ἀγώνα μας. Οἱ Ἐπιτροπὲς εἶν' ἐκεῖνες ποὶ θὰ κρατᾶνε ἀναμμένη τὴν ἱερὴ φωτιὰ τῆς ἀνόρθωσης καὶ τοῦ ξυπνήματος τῶν ψυχῶν καὶ τοῦ ξεσκλαβωμοῦ τῶν συνειδήσεων μὲς τὶς ἁπλὲς καρδιὲς τῶν ἀποστρατευμένων χωριανῶν πολεμιστῶν.

Οἱ ἐπιτροπὲς εἶν' ἐκεῖνες ποὺ κάθε Κυριακὴ πιὸ γυρίζουν οἱ ἐφεδροι ἀπ' τὰ χωριὰ κιδπύς βρκες κάθ' τὸ μερκάματο. Θὰ τοὺς κάνουν συγκεντρώσεις μορφατικές, θὰ τοὺς κουβεντιάζουν, θὰ συζητοῦν μαζύ τους, θὰ τοὺς διαβάζ ὑν κάτι, θὰ τοὺς ἀναπτύσσουν τὰ θαυμάσια σῶρα ποὺ κάθε ἁπλὴ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἔχει μέσα της κρυμμένα κάτου ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἐλαττώματα.

Οἱ Ἐπιτροπὲ, εἶναι ποὺ θὰ παραμερίζουν μὲ φροντιδα καὶ μὲ ὑπομονὴ αὐτὲς τὶς τσουγκνιδες, γιὰ νὰνακαλύψουν καὶ νὰ περιποιηθοῦν καὶ νὰνεστήσουν τὸν ὁλόδροσο μὲ μυρωδάτο μενεξέ, ποὺ εἶναι φυτρωμένος μισα στὴ συνειδήση κάθε Ἕλληνα, καὶ περιμένει τὸ σεργιὸ χέρι ποὺ θὰ τὸν φροντίσει καὶ θὰ τὸν δροσισει μὲ ἀγάπη, γιὰ νὰ φουντώσει καὶ νὰ σκορπίσει τὸ ἄγνο του μῦρο ὁλοτρόγυρα.

Γιατὶ ὁ σκοπὸς τῶν Σ. Ε. Σ. δὲν εἶναι βέβαια μονάχα νὰπαλλάξουν τὸ μουλάρι του φεουδοῦ ἐφεδρου ἀπ' τὴν ἐπίταξη οὔτε μονὰχὰ νὰ φροντίσουν γιὰ τὰ στρατιωτικὰ γιὰ τοὺ χωριὰ, οὔτε μονὰχὰ νὰ τὸν βοηθήσουν ἠθικὰ ἢ ὑλικά. Ὁ σκοπός μας εἶναι νὰ καλλιεργήσουμε μέσα στις χιλιάδες τῶν παλληκαριῶν μας; **τὴν πίστη γιὰ τὴν καλύτερη ζωή, τὴν ἀνάγκη γιὰ μιὰν ἀνόρθωση ἠθικὴ τοῦ Ρωμέικου, τὸ ξεσκλάβωμα ἀπὸ λογῆς λογῆς προλήψεις καὶ συνήθειες ποὺ τρῶνε σὰ σαράκια τὸν ὀργανισμὸ τοῦ Ἔθνους; καὶ παρουσιάζουνε κάθε τόσο καὶ μιὰ καταστροφὴ ἀναιριχιαστικὰ φριχτή, σὰν ποὺναι τοῦτη ἡ τελευταία, ποὺ μᾶς γκρέμισε καὶ ὡς Ἔθνος καὶ ὡς Κράτος καὶ ὡς Φυλὴ στὶς πιὸ ἀνηκουστες ταπεινώσες καὶ στοὺς πιὸ ντροπιασμένους ἐξευτελισμοὺς.** Ὁ σκοπός μας εἶναι δυναμώνοντας πρὸς τὸ καλύτερο τοὺς ὄρους τῆς ὑλικιᾶς ζωῆς τῶν ἐφέδρων μας, νὰ ἀνυψώσουμε μαζὺ καὶ τὴν ψυχὴ τους. Νὰ μεταχειριστοῦμε τὴ θέλησή τους ποὺ αφυρηλατήθηκε κάτου ἀπ' τὶς κανονιὲς καὶ μέσα στὰ φοβερὰ χαρακώματα, γιὰ νὰ στηρίξουμε πάνου τους τὸ αὐριανὸ Κράτος, ἕνα Κράτος ἠθικώτερο, ἀθρωπινώτερο καὶ πιὸ εὐτυχισμένο. Ὁ σκοπός μας εἶναι νὰ δώσουμε στὰ γερὰ τους χέρια τὸ καμουτσὶ τοῦ ἐλέγχου.

Ὁ σκοπός μας εἶναι τὴν πίκρα ποὺ εἶναι σταλαγμένη μέσα στις πολυβασανισμένες τους καρδιὲς γιὸ τὴν κατάντια π ὑφεραν τὴ ζωὴ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ λεοῦ οἱ ἀχαλίνωτοι κομματικοὶ φανατισμοὶ τῶν φατριῶν ποὺ τρέφονται ἀπ' τὸ Δημόσιο ταμεῖο τοῦ Κράτους, τὴν πίκρα αὐτή, ποὺ ξεχωριστὰ τὴ νιώσανε οἱ ἔφεδροι ποὺ πλήρωσαν ΟΛΑ τὰ σπασμένα τοῦ κομματικοῦ σπαραγμοῦ, νὰ τὴν κανουμε ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ κατὰ τῆς φαυλότητας, νὰ τὴν κανουμε ΕΝΘΟΥΣΙΣΜΟ γιὰ τὴν ἀναδημιουργία, νὰ τὴν κάνουμε ΗΛΕΧΤΡΙΣΜΟ ΨΥΧΟΚΙΝΗΤΗ, νὰ τὴν κάνουμε ΦΩΤΙΑ ΚΑΘΑΡΜΟΥ καὶ ἀπελευθερωσης. Αὐτὰ πρέπει νὰχουνε στὸ νοῦ τους οἱ ἡγήτορες, τῶν χιλιάδων ἐφέδρων, ποὺ τοὺ, δίνουνε τὴν ψῆφο τους μ' ἐμπιστοσύνη, ποὺ τοὺς δίνουνε τὴ δύναμη τοῦ ἀριθμοῦ των, ποὺ τοὺ; δίνουνε τὴν ὁμοιόκη πειθαρχία των. Καταλαβαίνουνε τὸν ἐντυπό τους ἄξιο γιὰ τὴ δουλιά; Καλά. Ἀλλοιῶκα ἄ; παραμερίζουν, κι ἄ; σκαλίζουν κάρουν τοὺς ἑκατοὺ;.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Ἡ πολιτική, νομική, φιλοσοφική θρησκευτικὴ, φιλολογική, καλλιτεχνικὴ κτλ. ἀνάπτυξη στηρίζεται πάνου στὴν οἰκονομική.

F. Engels (Γράμμα στὶς 25-1 1894)

Μ' ὅλη τὴ γαλήνη καὶ τὴν ἀπάθεια ποὺ πλημμυρίζει τοὺ; ἀθρώπους ποὺ μέσα τους μιὰ ἡ πεποίθηση, δίχως βρασιέ; καὶ λέξε, φαμφαρόνικες ξαναπιάνουμε σήμερα νὰπαντήσουμε στὸν κ. Φωτη Κόντογλου σχετικὰ μὲ τὴ συστηματικὴ διαστρέβλωση τοῦ περασμένου μας ἄρθρου «**Συζητήσεις γύρω στὴ διπλὴ τραγωδία**», ποὺ καταπιάστηκε νὰ κάνει στὸ φύλλο τῆς ἴδιας μέρας τοῦ «Ἑλ. Λόγου».

Ὁ κ. Κόντογλου ὕστερα ἀπόνα σοβαρὸ πρόλογο—μιὰ παροιμία Κινέζικη—ποὺ βάζει, λέει πῶς; μὲ θεωρεῖ **παιδί**—αὐτὸ εἶνε ὅλο του τὸ ἐπιχείρημα—καὶ πῶς; δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰπασχολήσει ὁλάκερο τὸ μυαλό του γιὰ νὰ μᾶπαντήσει. Ἀφτὸ θαρρῶ δὲν εἴτανε ἀνάγκη νὰν τὸ πεῖ. Ἡ ἀπάντησή του τὸ δείχνει. Τέτοια ἀπάντηση δὲ μποροῦσε νὰ γραφεῖ παρὰ μονάχα γιὰ παιδιὰ καὶ μάλιστα . . . διὰ πολὺ μικρὰ παιδία.

Μὰ βλέπετε κ. Κόντογλου καμιὰ φορὰ καὶ τὰ παιδιά . . . τι νὰ γίνει;

Κ' ἐπειδὴ ἀλήθεια δὲν ἔχω οὔτε καιρὸ—πιάω στὸ μπιμπερό μου—οὔτε ὄρεξη νὰπασχολήσω μὲ τὸ βρυσίδι σας, ποὺ δὲ μένδιαφέρνει, ἔρχουμαι ἀμέσως στὸ θέμα μα; ποὺ μένδιαφέρνα.

Τὸ ἀρθράκι σας τὸχω καταλάβει πολὺ καλὰ ὅσο δυστυχῶς δὲ θελήσατε νὰ καταλάβετε ἐσεῖς τὸ δικό μου. Ἀγκαλὰ δὲν πιστεύω ἐὰ νὰ κρύβει μέσα του καμιὰ φιλοσοφία μόλο ποὺ πιάσατε καθῶς λέτε νὰ κατεγνώσαστε μάφτη ἀπὸ τότες ποὺ τσιμπούσαν οἱ κότες τὸν οὐρανό.

Τὸ δημοσιεμένο σας μερὸ τὰ νέτα σκέτα ἄ μοῦ ἀρέσει ἢ ὄχι ἡ ἀρετή. Μὰ στὸ Θεὸ στὸ ποιὸ; εἶπε πῶς; δὲν παραδέχεται τὴν ἠθική; Ποιος εἶπε πῶς, ἡ ἀρετὴ εἶναι πρόληψη; Δ χω, τὴν ἠθικὴ τίποτα δὲ μπορεῖ νὰ ὑπάρξει. Γι' ἀφτὸ ἴσα ἴσα—ἐπειδὴ τῆς λείπει ἡ ἠθικὴ — ἡ κοινωνία βαδίζει στὸ βάραθρο καὶ κάνει πολὺ καλά. Ἀλλὰ ἐδῶ βλέπετε εἶναι ὁ κόμπος. Γιὰ νὰ ὑπάρξει ἠθικὴ πρέπει νὰ χτυπηθεῖ ἡ ἀνηθικότητα. Μὰ ἡ ἀνηθικότητα προέρχεται ἀπὸ ἐκμετάλλεψη. Ὅμως; καὶ τὸ σημερινὸ κοινωνικὸ σύστημα βασίζεται πέρα γιὰ πέρα στὴν ἐκμετάλλεψη, κι' ὅλε μπορεῖ κἄν νὰ νοηθεῖ ὄξω ἀπ' ἀφτήν. Ὥστε; Ἀνηθικότητα ἴσον ἐκμετάλλεψη. Ἐκμετάλλεψη ἴσον κοινωνία. Γιὰ φτὸ καὶ κοινωνία ἴσον ἀνηθικότητο. Πῶς μπορεῖ λοιπὸν νὰ σταμάτα τὴν ἠθικὴ ὁ ἁπλὸς κόσμος ποὺ λέτε, τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ κοινωνία ἡ σημερινὴ στηριγμένη στὴν ἐκμετάλλεψη, τοὺ εἶναι ἀπέραντο σκολειὸ ἀνηθικότητας, μιὰ πολὺ καὶ γιὰ νὰ ζήσει κανεὶς πρέπει νὰ γίνει ἄπιμος ἀφοῦ θὰ ἐκμεταλλεφτεῖ τὸν κατώτερό του; Τὸ λέμε καθαρὰ καὶ ξάστερα. Στὸ σημερνὸ κοινωνικὸ σύστημα εἶνει ἀδύνατο νὰ ὑπάρξει ἠθική. Ἔνόσω ὑπάρχει ἀφτὸ δὲ θὰ ὑπάρχει ἠθική. Καὶ γιὰ νὰ ὑπάρξει ἠθική, πρέπει νὰ μὴν ὑπάρχει ἀφτό.

Μὰ ὅλα ἀφτὰ κ. Κόντογλου τἄχω πεῖ, κ' ἔπρεπε νὰν τὰ προσέχατε, δίχως νὰ σκοτωνοῦσαστε νὰ κάνετε ἐφκολα γκεβεζέλικα.

Μὰ τέτοια κοινωνία εἶναι φυσικὸ κ' εἶναι ὡραῖο πρᾶμα νὰ βαδίζει στὸ βάραθρο. Πῶς; Τέτοια λόγια λέγουντε κάθε ἑκατό, κάθε χίλια, κάθε ἕνα κατομύριο χρόνια, κάθε ποὺ θὰ χρεωκοπήσει μιὰ κοινωνία, στὴ συνείδηση τῶν τίμιων ἀθρώπων. Ἐμεῖς ποὺ στὴ συνείδησή μας ἔχει χρεωκοπήσει ἡ κοινωνία, βρισκόμαστε ὄξω ἀπ' ἀφτήν. Δὲ θὰ τὴν ἀκολουθήσουμε μεδιώντα;—ὅπως λέτε—στὸ βάραθρο. Μὲ τὸ χαμογέλιο τῆς μεγαλειότητας ἱκανοποίησής μας, θὰν τὸ κοιτάζουμε τὸ γκρέμισμά τῆς, καὶ μὲ τὸν πιὸ πλατή μας τὸ σαρκασμὸ θὰν τὴ σπρώξουμε μιὰν ὥρα ἀρχίτερα πρὸς τὸν γκρεμνό, τὴ φαλιρισμένη τὴν κοινωνία, τὴν κοινωνία ποὺ βασίζεται στὴν ἀνηθικότητα, τὴν κοινωνία ποὺ πεθαίνει μέσα της ἀπὸ ἀσφυξία κάθε ἰδέα τῆς Ἀρετῆς. Τὸ σιπιὸ πόδι πρέπει νὰ κοπεῖ. Οἱ ἠθικές σας ρετσέτες δὲ γιατρεύουνε τὴ σαπίλλα. Ὅτα εἶναι σάπιο, εἶναι νεκρό.

Κι' ὡστόσο, κ' ὕστερ' ἀπ' ἀφτά, μπορεῖ νὰ μοῦ πεῖτε πῶς; Ἀρετὴ εἶναι ἡ ὡραία Θέληση. Μολιστα κ. Κόντογλου. Σύμφωνοι. Μὰ ἡ δυναιότερη κ' ἡ φυσικότερη, κ' ἡ ὡραιότερη θέληση ποὔχε ποτὲς ὁ ἄθρωπος, εἶνα ἡ Θέληση νὰ ζεῖ. Κι' ἐξὸν ἀπ' ἀφτὸ, τὸ ἀντικείμενο τῆς θέλησης; ἀλλάζει καὶ μεταβάλλεται ἀνάλογα μὲ τοὺς κοινωνικοὺ; ὅρους. Δὲ σᾶ; φαίνεται πῶς; ἔχω κάποιο δίκιο; Ἀκουστε με κ. Κόντογλου. Ἕνα παιδάκι ἱκετεύει μιὰ στιγμὴ τὴν προσοχή σας. Ἐλᾶτε, ξοδέψετε λιγη, τόσηδα σκεψοῦλα, μιὰ κι τὸ θέλει κ' ἡ Κινέζικη παροιμία. Ἀκοῦστε με κι' ἄ; ὄψεται ἡ Ἐπιστήμη ἡ ξαδέρφη μου—καθὼ, τὴ θέτε.

Στοὺς ἀρχαίους Σπαρτιᾶτε; ἡ κλεψιὰ εἴτανε πρᾶμα ἠθικὸ ψέματα; Κ' οἱ Σπαρτιάτες εἴχανε τὴν Ὡραία θέληση—τὴν ἀρετὴ πάει νὰ πεῖ — νὰ κλέβουνε. Σήμερα ὅμως; Ὁ Ἀριστοτέλης θεωρεῖ τὴ λησταία ὡς **ἐνάμιμο μέσο προσκτήσεως**». (Κοίταξε Α. Ἀντριάδη: Ἱστορία τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας.) Σήμερα ὅμως; ἡ λησταία θεωρεῖται πρᾶμα κακό. Στὸ σοβαρὸ σας τὸ μεσαιῶνα, οἱ «ἀφεντάδες» βάζανε τοὺς σκλάβους των ν' ἀλληλοσκοτώνουνται, ἔτσι γιὰ νὰ κάνουνε χαζί. Καὶ κεῖνοι βέβαια εἴχανε τὴν ὡραία θέληση—τὴν ἀρετὴ—νὰ βάφουνε τὰ χέρια τους στὸ αἷμα τῶν ἀδερφιῶν του, κ' ὕστερα περήφανοι γι' ἀφτὸ βγαίνανε στὴν ἀγορὰ μὲ ντασύλια καὶ παγιαβλιὰ γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴ νίκη τους. Σήμερα ὅμως κανεὶς δὲν ἔχει ἀφτὴ τὴν ἀρετή. **Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς κοινωνικῆς μορφῆς ἀλλάζουνε κ' οἱ ἀξίες, αἰσθητικὲς, ἠθικὲς καὶ τὰ ρέστα.** Καὶ σήμερα. Ἕνα μονάχο παραδειγμα. Οἱ ἄθρωποι ἔχουνε τὴν ὡραία θέληση—τὴν ἀρετὴ πὰ νὰ πεῖ—νὰ γιουρουντιζουνε σὲ μιὰ χώρ, νὰ σφάζουν καὶ νὰ πετσοκόβουν ἀθρώπους καὶ πληθυσμοὺ, κ' ὕστερα νὰ βζουνε τὴν κορμοστασια τους στὴ φημεριδα καὶ νὰ ποζάρουνε γιὰ ἥρωες δίχως νὰ κοκκινίζουνε τὰ μοῦτρα τους, σὰ νάταν καπλαντισμένα μὲ τενεκέ.

Ὁ Letourneau διακρίνει τέσσερις φάσεις τῆς ἠθικῆς τὴν χτηνώδικη, τὴν ἄγριο, τὴ βάρβαρη καὶ τὴν κερδοσκοπικὴ σημερινὴ ἠθική, καὶ λέει πῶς; Θὰν τὴ διαδεχτεῖ μιὰ φύση ἀνώτερης ἠθικῆς, ποὺ ὁ Malon—ἄ δὲ γελάσει—τὴν ὀνόμασε **κοινωνικὴ ἠθική**. Ἀφτὴ τὴν ἠθικὴ παραδεχόμαστε καὶ μεῖς, κ' εἶναι πολὺ φυσικὸ νομίζω, ὅλες οἱ ἄλλες; γιὰ μᾶ;

---

(15) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(Συνέχεια)

Ὁ ἀγέρας σκίζεται σὰ χασές. Μὲς τὸ νενὸ περνᾶνε ἀχιὲς ἐυμωμένες καὶ κα μτσίκιαθεά ρατα ποὶ δέρνουνται μανία σμ ένα τοὺς κιτρινόμαυρους λάφους. Οἱ σπηλιὲς τῆς γῆς μουγγρίζυν καὶ βογγάνε σὰν χίλιοι τιτάνες νὰ δαγκάνουν τὰ χέρια τους λαβωμένοι. Ὁ ἀγέρας τότε τρέμει παράξενα γύρω σου, τρέμει ἀπὸ φόβο καὶ ἔκπληξη. Κοὶ καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων τρέμουνε σὰν τὰ φύλλα τῆς λέφκας. Τὶς ὀβίδες ποὺ περνάνε δὲν τὶς βλέπεις· μὸ τὶς αἰστάνεσαι ποὺ εἶναι κάθε στιγμὴ καὶ πῶς τρέχουνε καὶ ποῦ πᾶνε. Μερικὲς σκίζεννε θαρρεῖς τὴν ἐπιφάνεια μιᾶς ἡσυχης λίμνης. Κάνοιν ἕναν ἦχο δροσερὸ καὶ φλιφλίζουν σὰν πάνω σὲ ἀφρό. Ἄλλες κάνουνε τρομερὸ θόρυβο. Λὲ; πῶς ὑπάρχουνε γιοφύρια σιδερένια στὸν ἀγέρα, καὶ περνᾶνε πάνω θέ τους κάρρα φορτωμένα σίδερα. Μερικὲς σφυρίζουνε σὲ ὁρισμένον τόνο, σχεδὸν χαρούμενες. Αὐτὲς οἱ φαντάροι τὶς λένε «ἀηδόνια». Εἶναι ἀλήθεια σὰν πουλιὰ ποὺ ξέφυγαν ἀπ' τὴ σκλοβιὰ τοῦ κλουβιοῦ καὶ χίθηκαν τάψήλου ξεφωνίζοντας ἀπὸ τὸ θρίαμβο τῆς λεφτεριᾶς. Καὶ κάθε τόσο μέσα στὸ χάος αὐτὸ τῶν κλαομένων φωνῶν καὶ θέριβαν, ἀκούγεται τὸ κατα πλιχτικὸ σκνέξιμο τοῦ νεκρο ξιαν. Ἡ ὀβίδα σὰν σκάει σκούζει μὲ ἐκδικητικὴν ὀργή. Εἶνε ἕνα πρᾶμα ἔμψυχο. Ἕνα στρεβὸ χτῆνος ποὺ χιλιάδες ἀνθρωποι τὄβολαν μὲς τὴν κοιλιὰ του σμπακωμένη τὴν ὄχτρα τους καὶ τὄστελαν νὰ δαγκώσει. Καὶ σὰ σκάσει, οἱ ὄχτρες αὐτές, χιλιάδες ὄχτρες, ἐφίνουνται ἀμολυτὲς σὰν κοπόδι σκίλες, καὶ ἐμφανίζουνται μὲ τὶς δικιές τους φωνὲς τὶς τρομερὲς καὶ παράξενες.

Πάντα τὸν νοιωθα αὐτὸ τὸ συναίσθημα κεντὶ σὲ σκάσιμο ὀβίδας. Ὑπάρχουν ἀνθρώπινες φωνὲς ἐκεῖ μέσα, ποὺ στριγλίζουν ἀπὸ μίσος, ἀθρῶποι ποὺ οὐρλιάζουν καὶ τρίζουν τὰ δόντια. Ἄκουσα τὰ ὑστερικὰ τσιριχτὰ τοῦ φονιὰ ποὺ μπήγει τὰ σιδερένια του νύχια μέσα στὸ ζεστὸ κρέας. Γνώρισα τὶς ἀπάνθρωπες κραυγὲς καὶ τὴν κατάρα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ πόρφωσε ὀρθὸ τὸ μεχαῖρι του στὸ βυζὶ τοῦ μισημένου καὶ χαίρεται τὴν ἀγωνία τοῦ κορμιοῦ ποὺ σπαρταρᾶ κάτου ἀπ' τὸ γόνατο, καὶ πίνει τὸν ὁλολυγμὸ τοῦ σκοτωμένου, ποὺ ξερνᾶ τὴν ψυχή του μαζὺ μὲ τὸ αἷμα ποὺ χουχλακίζει στὸ λαρύγγι. Ὁ βομβαρδισμὸς εἶναι τὸ ἐπίρτατα δυνατὸ συναίσθημα ποὺ μπορεῖ νὰ βαστάξει ἡ ὀθρόπινη αἴσθηση. Ἔτσι πεσμένος μπρούμυτος στὸ χαράκωμα ἢ μὲς τὸν τάφο τοῦ ὄμπριοῦ· καὶ τὴν ψυχή σου τὴ βασᾶ ἀπόλυτα κυριεμένη μιὰ βαθειὰ θλίψη, μιὰ δονοῦμενη τρομάρα, καὶ πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα ἕνας ἀπερίγραφτος σεβασμός. Ἡ ψυχή σου εἶναι γονατιστὴ, γεμάτη θαμασμὸ καὶ δέος. Καὶ προσεύχεται μὲ λόγια ποὺ δὲν τὰ καταλαβαίνεις ἐσὺ καὶ σὲ θεὸ ποὺ δὲν τόνε γνώρισες ποτὲς ἐσύ. Εἶναι πολὺ ἀπάνθρωπο καὶ βάρβαρο αὐτὸ τὸ πρᾶμμα ποὺ γίνεται, μὰ εἶναι θεϊκὰ μεγαλόπρεπο. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται τιτάνας καὶ κάνει τὴ Γῆ νὰ ἀκούζει κάτου ἀπ' τὶς χτυπιές του. Γίνεται Ἐγκέλαδις καὶ Τυφώνας καὶ κάνει τὶς φυσικὲς δυνάμες νὰ τσιρίζουν σὰν γάτες μπροστὰ στὴ δύναμη τοῦ μυαλοῦ του. Εἶμαι βέβαιος πῶς κάθε φορὰ ποὺ γίνεται βομβαρδισμὲς, κατεβαίνει ὁ Γεχωβὰ σένα παραθυράκι τοῦ οὐρανοῦ, κι ἀκούγοντας ὅλη αὐτὴ τὴν τρομερὴ γιορτὴ τοῦ μίσους, ἀνοίγει τόσα δὰ τὰ μάτια του ἀπὸ θαυμασμὸ πρὸς τὸ δημιούργημά του, ποὺ ξέρει νὰ

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΚΑΛΙΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ...

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Μὲ ἀληθινὴ λαχτάρα περιμένουμε νἄρθῃς καὶ νὰ σὲ διαβάσουμε κάθε βδομάδα, γιατὶ βλέπουμε τὴ δράση σου καὶ παρακολουθοῦμε τοὺς σκοπούς σου ποῦναι ἀληθινὰ ἅγιοι καὶ τίμιοι, δίχως καμμιὰ κομματικὴ γιὰ ἀτομικὴ ὑστεροβουλία. Ἔτσι ὀρφανοὶ ποὺ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι, μὲ τὸ νὰ μὴν ἀντήκουμε στὴν τάξη τῶν πολυταλάντων καὶ τῶν χατηρλήδων ποὺ διαθέτουν ὅλες τὶς ἐξουσίες καὶ ὅλα τὰ μέσα καὶ ὅλους τοὺς πολιτικατζῆδες γιὰ νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους, ἂν δὲν εἴχαμε τὸ Σύνδεσμό μας νὰ μᾶς στηρίξει, καὶ σένα, ἀγαπημένη μας «Καμπάνα» γιὰ νὰ βροντήξεις τὰ δίκια μας μὲ τὴ σοβαρὴ καὶ δυνατὴ φωνὴ τῆς ἀλήθειας, θἄπρεπε νὰ πᾶ νὰ πνιγοῦμε. Οἱ διάφορες κομματικὲς φατρίες ἀρκετὰ ἔπαιξαν μὲ τὴ ζωή μας καὶ μὲ τὴ δυστυχία μας, θέλουμε πιὰ νὰ γλυτώσουμε ἀπ' τὰ χέρια των. Γιατὶ ὥς τώρα οἱ βουλευτὲς ποὺ στέλναμε, βενιζελικοὶ κι' ἀντιβενιζελικοί, μόνο τὴν τσέπη τους κύτταζαν, τὸ μισθό τους καὶ τὸ δεκαρολόγημα ἀπ' τὸ ρουσφέτι. Σὰν ἐπρόκειτο νὰ φωνάξουνε τὸ δίκιο μας, κοιμώτανε, ἢ ἀφίνανε νὰ τοὺς βρίζουνε στὴ Βουλή, ἢ λείπανε σὰν ψαλιδίζανε τὸ εἰκοσιπεντάρικο ποὺ μᾶς ἔστελνε ἡ μάνα μας στὸ χαράκωμα γιὰ νὰ τὸ φᾶνε οἱ παθόντες τοῦ Κωνσταντίνου. Πρέπει νὰ ξυπνήσουμε πιά. Νὰ καταλάβουμε τὴ δύναμή μας καὶ νὰ διαφεντευτοῦμε μοναχοί μας. Καὶ χαίρουμε γιατὶ ἀπ' τὶς τάξεις μας βγάλαμε ἐοένα τὴν ἄξια προστάτισσά μας· τὰ λόγια σου βγαίνουν ἀπ' τὰ σπλάχνα μας ἀπὸ μέσα. Μᾶς τονώνεις, μᾶς δυναμώνεις, μᾶς κάνεις καλοὺς, ἠθικοὺς καὶ τίμιους.

Ἀκολούθα τὸ δρόμο σου «Καμπάνα» μας. Καὶ σὲ λίγον καιρὸ θὰ εἶσαι τὸ μοναχὸ εὐαγγέλιο στὰ χέρια ὅλων τῶν ἐφέδρων ποὺ νιώθουν τὸ συμφέρο τους καὶ θέλουν νὰ δοῦμε ἅλοι οἱ Ρωμιοὶ μέρες καλύτερες ἀπ' αὐτὲς ποὺ περνοῦμε.

Πλωμάρι 10—7—23.

Πλωμαρίτης πολεμιστής

νἆναι σάπιες καὶ νὰ μὴ πιστέβουμε στὴ γιατρειά τους, οὔτε μὲ ρετσέτες οὔτε μ' ἀντίδρασες οὔτε μὲ γιατροσόφια καὶ μαγιοβότανα.

Κύριε Κόντογλου. Μὲ ρωτᾶτε ἂν ὕπαρξε ποτὲ ἐποχὴ δίχως ἐκμεταλεφτές. Πῶς ὄχι. *Ἡ ἐποχὴ ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμα διαλυθεῖ ἡ πρωτόγονη κοινὴ φυλετικὴ ἰδιοχτησία τῆς γῆς εἶταν δίχως ἀφτὸ τὸ φροῦιο.* (Κοίταξε F. Engels: «Καταγωγὴ τῆς Οἰκογενείας τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἀτομικῆς Ἰδιοχτησίας»). Μὰ κι' ἂν δὲν ὑπῆρχε ἀκόμα τέτοια ἐποχὴ ἀφτὸ θαρρῶ δὲ θἆταν λόγος πῶς οἱ ἐκμεταλεφτὲς πρέπει νὰ ὑπάρχουν αἰώνια.

Καὶ γιὰ νὰ ποῦμε τὰ πράματα *ἀνακεφαλαιωτικά*, κ' οἱ δυό μας βλέπουμε τὴν ἴδια ἀνηθικότητα, κ' οἱ δυό μας θεωροῦμε βάση της τὴν ἐκμετάλεψη. Ἐγὼ λέω πῶς νὰ γιὰ νὰ πάψει ἡ ἀνηθικότητα πρέπει νὰ χτυπηθεῖ ἡ ἐκμετάλεψη, καὶ ἑπομένως ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ μορφή, ποὺ βασιζόμενη στὴν ἐκμετάλεψη διδάσκει τὴν ἀνηθικότητα, *καὶ ποὺ τραβάει πρὸς τὸ βάραθρο καὶ κάνει πολὺ καλά.* Ἐσεῖς ὁρκίζουμαι πῶς δὲ μπόρεσα νὰ καταλάβω τί ζητᾶτε. Ἢ καλλίτερα κατάλαβα πῶς ζητᾶτε νὰ στήσετε ἠθικὴ πάνου σὲ βάσες ἀνήθικες, σὰ νὰ λέμε νἀνάψετε κάψαλα μὲς στὸ νερό.

Ὁ κ. Κόντογλους ἀδικεῖ πολὺ τὸν ἑαφτό του. Λέει πῶς εἶναι κακός. Ὄχι. Ἐγὼ τὸν βρίσκω πολὺ καλό. Χαρτόβρυτο. Μὲ παρακαλεῖ κιόλας νὰν τὸν σχωρέσω ποῦναι ἀπρόσεχτος συγραφέας. Τί νὰ κάνουμε; Καβγάδες; Τοῦ τὸ σχωρνῶ μόλο ποῦναι στὴν ἐποχή μας πρᾶμα ἀσυχώρετο.

Μοῦ δίνει ἀκόμα τὸ λόγο τῆς τιμῆς του πῶς δὲ θὰ μἀπαντήσει ξανά. Δικαίωμό του. Ἂν ὅμως θέλει κ' ἔχει δρεξη νὰ ξαναγράψει, ἐγὼ τοῦ δίνω πίσω τὸ λόγο τιμῆς, κ' εἶμαι πρόθυμος νὰν τὸν ξαναπαντήσω, ἀρκεῖ νὰ γράψει κἄτι θετικὸ κ' ἀληθινό, στηριγμένο στὴν ἐπιστήμη, κι' ὄχι βρισιές κ' ἐπιχειρήματα σὰν τὸ ΣΟΥΓΙ! στηριγμένα μονάχα στὴν ἀφταρέσκεια τῆς φιλολογικῆς του φύρμος.

Π. Ἐράτης

κάνει τὴ Γῆς νὰ τρέμει καὶ νὰ βογγᾶ καὶ τὰ βουνὰ νὰ καπνίζουνε στὸ ἄγγισμά του· καὶ μουρμουρίζει γεμάτος ὀργὴ μὰ καὶ κρυφὸ καμάρι.

— Γιὰ δὲς ἐκεῖ τὸν κανάγια!

(Ἔχει συνέχεια)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ * ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ * ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἕνας ἱερὸς συναγερμὸς στὸ Μεγάλο Χωριὸ

Φίλη «Καμπάνα»

Ὁ Σύνδεσμος Ε. Σ. τῶν ἐφέδρων Μεγάλου Χωριοῦ ἔλαβε τὴν ἐπαινετὴ πρωτοβουλια καὶ ἔκαμε χτές, 8 τοῦ Ἀλωνιστὴ μνημόσυνο ἐκεινῶνε ἀπ' τοὺς χωριανοὺ,, ποὺ πέσανε στὸν πόλεμο ἢ πέθαναν ἀπὸ ἀσθένειες, δῶρο τῆς ζωῆς τοῦ στρατοπέδοι.

Ἔγεινε μονοεκκλησιὰ καὶ ἐλειτούργησαν οἱ δύο παπάδες τοῦ χωριοῦ. Ἡ ἐκκλησία ἦταν γεμάτη ἀπὸ χωριανοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς ἐφέδρους, ποὺ ἀποδείχνουν ἔτσι μὲ ἐξαιρετικὸ τρόπο, τὴ συμπαθεια τους πρὸς ἐκείνους ποὺ ὑπῆρξαν ἕναν καιρὸ συναδέλφοι στὰ ὅπλα.

Ἕνα κενοταφιο στημένο στὸ σωλέα δαφνοσιόλιστο καὶ σκεπασμένο μὲ μιὰ σημαία. Δυὸ καλογραμμένες ἐπιγραφὲς, μιὰ ἐπανω σὲ κορδέλλα, «*ὁ Σύνδεσμος Ε. Σ. τῶν ἐφέδρων Μεγάλου Χωριοῦ εἰς μνήμην τῶν συναδέλφων του*» καὶ ἡ ἄλλη ἐπάνω σὲ πίνακα μὲ ἄσπρο φόντο, «*Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς πεσόντας ὑπὲρ Πατρίδος*». Μπροστὰ στὸ κενοταφιο ἐπανω σὲ τραπέζι ὁ δισκος, δίσκος μέγας τῶν κολλύβων. Αἱ ἐπιμνημοσυνες εὐχὲς ἐψαλθηκαν ἀπὸ χορὸ ἐφέδρων. Ὅταν ἡ δέηση τοῦ ἱερέω, ἔφθασε στὰ ὀνόματα τῶν νεκρῶν, ἕνας ἔφεδρος, προσθέτων τὸ ἐπίθετον τοῦ μνημονευομένου, ἔλεγε μὲ δυνατη φωνὴ καὶ ποὺ ἔπεσεν ὁ ἀποθανὼν ἢ ὅτι ἀπέθανεν ὑπὲρ πατριδος. Ἀρίθμησα μνημονευθέντα ὀνόματα 22, μια ἡμιδιμοιρια! Ὡραῖο λόγο, μὲ λόγια τῆς καρδιᾶς, ἔβγαλεν ὁ ἀστυνομικὸς σταθμαρχης ἐνωμοτάρχης κ. Παναγ. Ἐλευθεριου. Τὰ κύρια σημεῖα αὐτουνοῦ του λόγου: Οἱ δυὸ πολιτικοὶ κόσμοι. Ὁ ἕνα, ἔφκιανε, ὁ ἄλλο, χαλνοῦσε. Ὁ ἀδικοσκοτωμὸ, στὸ Σαγγαριο ἑκατὸ χιλιάδων παλικαριῶν μὲ τὸ ἀπερίγραπτο ρημαδιό, και ἡ ἑκδικηση ποὺ βραζει μέσα στα ἑλληνικὰ στήθη ἀπο τις 29 Μαΐου τοῦ 1453 καὶ ἐδῶθε θὰ βράζῃ καὶ θὰ βράζῃ, ἕως ὅτου βρῇ τὴν ἡμέρα ἢ τὶς ἡμέρες τοῦ 1912, 1913, τοῦ 1918, 1919. 1920. Συγκίνηση τοῦ ἐκκλησιάσματος. Θρῆνοι καὶ θερμα δάκρυα στὸ γυναικωτίτη.

Ὁ διευθυντὴς τῆς δημοτικῆς Σχολῆς Ταρσανᾶ τοῦ Πλωμαριοῦ κ. Νικόλ. Γουγούλας ἀπήγγειλε μὲ βροντώδη φωνὴν συγκινητικὸ ποίημα πολὺ τειριαχτό.

Τέτοια συγκινητικὴ τελετὴ πρώτη φορὰ ἔγεινε στὸ χωριό. Ὁ πόνος ἦτο γενικός. Τὶ καλὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ἂν τὸ εὐγενὲ, παράδειγμα τοῦ Συνδέσμον Ε. Σ. τῶν ἐφέδρων Μεγάλου χωρίου τὸ ἐμιμοῦντο ὅλου τοῦ κράτους οἱ Σύνδεσμοι Ε. Σ.

Ὁ πόλεμος κοντὰ σὲ ὅλα γενιᾷ καὶ διατηρεῖ την ἀλληλεγγυη τῶν ἀτομων, τοῦ στρατεύματος. Ὅταν ἐπέλθει θάνατο, ἡ ἀλληλεγγύη ἐκεινῶνε ποὺ ζοῦνε ἀκα. ἡ μνήμη ἐκεινῶνε ποὺ πέσανε γιὰ τὴν Πατρίδα,—ἂν μπορῶ νὰ πῶ—εἶναι ἀσυντρεφτα στοιχεῖα ἑνώσεως.

* *

Τὴν ἴδια μέρα γενήκανε οἱ ἐκλογὲς τῶν μελῶν τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἱ. ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τῆς ἐνορίας τῆς Παναγίας. Βγῆκαν καὶ οἱ 4 μὲ ἀπόλυτη πλειονοψηφια ἀπὸ ἐκεινους ποὺ ὑπέδειξεν ὁ Σύνδεσμος τῆς Ε. Σ.

Πλωμάρι, Ἀλωνιστής

Ὁ Κινητὸς Σκοπὸς

Τὶ συμβαίνει;

«Ἀγαπητὴ Καμπάνα»,

Πρὸ ἡμερῶν ἔστειλε ὁ Σ. Ε. Σ. Μυτιλήνης ὑτὸν Σ. Ε. Σ. Ἁγίας Μαρίνης, (εἰς οὐ τὴν δύναμιν ἀνήκω), ἕνα ἔγγραφο, καὶ ἔλεγε ὅτι ἡ προθεσμία γιὰ νὰ ἐγγραφοῦνε ὅσοι δὲν γραφτήκανε στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, παρεταθη ἴσαμε τις 14 Αὐγούστου.

Σύμφωνα μ' αὐτὸ τὸ ἔγγραφο πῆγα τὴν περασμένη Πέμπτη στὸ Εἰρηνοδικεῖο γιὰ νὰ γίνουν οἱ σχετικὲς ἐνέργειες, γιὰ νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζω. Μοῦ λέγει λοιπὸν ὁ γραμματικὸς τοῦ Εἰρηνοδικείου ὅτι μέχρι τις 14 Αὐγούστου παρετάθη ἡ προθεσμία, μόνον γιὰ νὰ πολιτογραφηθοῦν οἱ πρόσφυγες, καὶ ὅτι γιὰ τοὺς ντόπιους δὲν ὑπάρχει καμιὰ διαταγή. Πῶς τὸ ἐξηγεῖς λοιπὸν ἐσὺ αὐτό; Περιμένω.

Μυτιλήνη 8)7)23

Μὲ ἀγάπη

Β. Κ. Ἔφεδρος

Συχαρίκια

Συχαίρουμε τὸν ἀγαπητόν μας Κώσταν Μαυιὸν τὸν ἀντολλαξανια δικτυλίδι μετὰ τῆς εὐ ἠγμένης δεσποινίδος Ἀνδρονίκης Ε. Παχὺ εὐχόμενοι αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ὁ Σ. Ε. Σ. Μεσαγροῦ

* *

Στὸν φίλο μου Ἑρμόλαο Κατωτζιάτη ποὺ ἀρραβωνιάσιηκε μὲ τὴν διαλεχτὴ τῆς καρδιᾶς του Δεσποινίδα Ἀνεστασία Π. Καμάτσου ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ τὰ στεφάνια γρήγορα.

Παρασκευᾶς Φραντζέσκος

Μπράτσα γερὰ καὶ καρδιὲς θαρραλέες...

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Γράψε σὲ παρακαλοῦμε δυὸ λόγια καὶ για τις δικές μας τοπικὲς ἀνάγκες, ποῦναι πολὺ σοβαρές. Πρέπει νὰ γίνει ἐπιτέλους ὁ δρομος Καλλονῆς-Παρακολων-Ἄγρας-Μεσοτοπου-Ἐρεσσοῦ. Γιατὶ ἡ ἔλλειψη τῆς συγκοινωνία; αὐτὰ τἀπόκεντρα χωριά, τα κρατεῖ μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη, ἀπὸ τὴν πρόοδο καὶ ἀπὸ τὸν πνευματικὸ συγχρονισμὸ μὲ τὶς ἄλλες κοινότητες. Για τὸν ἴδιο λόγο πουλοῦμε τὰ εἰσοδήματα μας σὲξευτελιστικὲς τιμές, ἐπειδὴ κοστιζουν πολὺ τὰ μεταφορικὰ μὲ τὰ πρωτόγονα μέσα ποὺ ἔχουμε ἀκόμα για τις συγκοινωνίες μας. Τὰ ἀποικιακὰ τἀγοράζουμε για τὸν ἴδιο λόγο μὲ ἀφάντοστη ὑπερτιμηση. Τα σκολιά μας, ὅλα μας τὰ κοινοτικὰ καταστήματα και ἡ Γεωργικὴ ἀσφάλεια βρίσκονται σὲ οἰκτρὰ χάλια, ἐπειδὴ οἱ Νόμοι βαστᾶνε τοὺς τύπου, ἀπ' τὰ γένεια, καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ δοῦν την οὐσια και την πραχτικότητα. Ἔχουμε τόσα και τόσα ἀφημένα τούρκικα χτήματα. Καὶ τα ἐκμεταλλεύουνται μονάχα ὁρισμένοι ἄκατοι ποὺ ἀρχοντιαν εἰς βάρος τῆς φτωχολογιᾶς και τῶν πολεμιστῶν. Αὐτοὶ ἔχουν μαζύ τους ὅλα τὰ ἰσχυρὰ μέσα τοῦ ρουσφετιοῦ· τοὺς ὑποστηριζουν κ' οἱ πολιτευομενοι, κ' ἔτσι κανένας ἔφεδρος δὲν τολμᾷ νὰ πάει κοντὰ. Τὸν συναγωνιζονται μὲ ὅλα τα δυνατὰ μεσα ποὺ διαθέτουν, και μὲ... χιλιαρικὰ ὁμαδόν. Ὅμως θἄρθει καιρὸς και θα λογαριαστοῦμε με ἀνοιχτα χαρτια. Σεὐχαριστοῦμε, ἀγαπητὴ μας «Καμπάνα» γιὰ την ὑποστηριξη ποὺ μᾶς δίνεις μονάχα ἐσὺ ἀναμεσα σὲ ὅλες τὶς ἐφημερίδες. Οἱ καμπανιες σου μᾶς, εὐφραίνουν την ψυχή. Ὁ παλληκαρισιος τους ἀντίλαλος ξεπερνᾶ τα ὅρια τοῦ νησιοῦ μας και κάνει τοὺς φαύλους ποὺ μᾶς ἐκμεταλλεύονται νἀκιτρινιζουν. Χτύπα γερὰ την φαυλότητα. Εἴμαστε ὅλοι μαζύ σου. Πίσω σου ἔχεις μπράτσα γερὰ καὶ καρδιὲς θαρραλέες ποὺ ζητᾶνε τὴν ἀλήθεια και τὸ δίκιο.

Μὲ ἀγάπη

Γιὰ τὸν ΣΕΣ Παρακοιλων

Κίμων Α. Θωμαΐδης

Ἁμαρτία ἐξομολογημένη κτλ.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Καμπάνας»,

Ζητῶ μυριάκις συγνώμην διὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ σας παρ' ἐμοῦ καταχωρηθέντα διὰ τὸ πρατήριον Ἁγ. Εἰρήνης. Ἀφ' ἑνὸς ἡ κακὴ τύχη καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ πρατηρίου οἵτινες δὲν μοὶ ἔδωσαν καλῶς νὰ ἐννοήσω, μὲ ἔκαμαν νὰ νομίσω ὅτι ἠδικήθην. Ὁ εὐγενικὸς ὅμως διευθυντὴς τοῦ πρατηρίου, μὲ τὸν καλόν του τρόπον μοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβω ὅτι οὐδεμία παρατυπία λαμβάνει χώραν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του, ἥτις ἐκτελεῖται ὑποδειγματικῶς. Σᾶς παρακαλῶ ὅπως φιλοξενήσετε καὶ τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ διορθώσω τὸ μέγα λάθος μου, τοῦ νὰ θίξω τιμίους ἀνθρώπους ἐν τῇ ἀμαθείᾳ μου καὶ τῇ προσφυγικῇ μου ἀπελπισίᾳ. Διότι ἐβεβαιώθην ἤδη ὅτι τὸ ψωμὶ ποὺ δὲν πέρνεται ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας ὁσάκις οὗτοι δὲν παρουσιάζονται στὸ πρατήριον, μένει πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Δέξασθαι κ. τ. λ.

Χριστίνα Σ. Κρυσταλλίδου

Ἀκόμα ἀνοιχτὰ τραύματα

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἀπὸ ἕνα πρόχειρο ἔρανο μαζεύτηκε τὸ ποσὸν τῶν δρ. 356.50 καὶ δόθηκε στὸν κακόμοιρο συνάδελφο Ἀναστάσιον Γ. ποὺ εἶχε ἀκόμα— αὐτὴ εἶνε ἡ ἀδιαφορία τῶν ἁρμοδίων— ἀνοιχτὸ τραῦμα ἀπὸ τὴν ὑποχώρηση τῆς Μ. Ἀσίας.

Εὐχαριστοῦμε τὸν γιατρὸ κ. Κυπριανὸ Ὀρ. γιὰ τὴν ἰατρικὴ περίθαλψη καθὼς καὶ ὅλους ὅσοι συμπόνεσαν καὶ βοήθησαν γιὰ τὸν ἱερὸ τοῦτο σκοπό.

Καλλονὴ 14—7—1923

Ο Σ. Ε. Σ.

Ἐκλογὲς Σ. Ε. Σ. Καγιανιοῦ

Τὶς προάλλες οἱ ἔφεδροι τοῦ Καγιανιοῦ κατορτίσθηκαν σὲ ξεχωριστὸν Σύνδεσμο, κἔκαναν τὶς ἐκλογὲς τῆς Ἐπιτροπῆς των. Ἐβγήκανε κατὰ σειρὰν οἱ συναδελφοι:

Καφετζέλλης Παν. Πρόεδρος, Κόκκινος Νικόλαος Ταμίας, Κόβουρας Μυρῖνες Γραμματεὺς, Παναγιωτίδης Ἰωάννης καὶ Ἀλεξίου Εὐστράτιος Σύμβουλοι.

Ὑποεπιτροπὴ Σ. Ε. Σ. Παλαιοχωρίου

Ὕστερα ἀπ' τὴν παραίτηση τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΕΣ Παλαιοχωρίου οἱ ἔφεδροι διάλεξαν τοὺς ἑξῆς συνάδερφους:

Παναγιώτης Σίββας Πρόεδρος, Δημ. Ἀμπελικιώτης Γραμματεὺς, Ἰωαν. Κουτλῆς Ταμίας, Παν. Καραμπάση; καὶ Ι. Ἀλληγιάννης, Σύμβουλοι.

Γιὰ τοὺς ἀπολυτρωμένους συνάδερφους

Ὁ Σ. Ε. Σ. Μεγάλου χωρίου παρακαλεῖ τὴν ἀγαπητὴ «Καμπάνα» μας νὰ θελήσει νὰ περάσει στὸ φύλλο της κἀπως κανεὶς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας οἱ ὁποῖοι ἐγύρισαν ἀπ' τὴν αἰχμαλωσία, εἴδε ἢ γνωρίζει τίποτα γιὰ τοὺς κατωτέρω στρατιῶτες ὡς καὶ διὰ τρεῖς πολίτας.

Στρατιῶτες: 1) Μουζούρη. Δημ. τοῦ Στυλιανοῦ 22 Σύνταγμα Πεζικοῦ 2ος λόχος Πολυβίλων Τ. Τ. 904 2) Χρυσάφης Δημήτριος Κωνσταντίνου 11η διλοχία μηχανικοῦ 2ος λόχος Τ. Τ. 903. 3) Λοῦπο, Παναγιώτης Δημητρίου XIII διλοχία μηχανικοῦ 4ος λόχος Τ. Τ. 922. 4) Τσακτοιλῆς Εὐάγγελος Γεωργίου Ἀνεξάρτητ. οὐλαμὸς ὀρειβατικοῦ Πυροβολικοῦ Δαγλῆ 7 5 Τ. Τ. 902. 5) Σίββας Χρυσίφης 3ον Χειρουργεῖον Τ. Τ. 904. *Πολῖτες*: 1) Σαρηνικολῆς Γεώργιος καὶ Σαρηνικολῆς Νίκος Βυιζᾶ. 2) Παναγιώτης Βουδούρης ἐκ Μπαργακλῆ. 3) Π. Ι. Κουτσουραδῆς ἀπ' τὸ Κορδελιό.

Ὅποιος ξέρει τίποτα γιὰ κανέναν τους ἂς τὸ φανερώσει στὴν «Καμπάνα» κι ὁ Σ. Ε. Σ. Μεγάλου Χωριοῦ θὰ τοὺς τὸ γνωρίζει μεγάλη χάρη.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Πρόεδρον Σ. Ε. Σ. Σκαμνέλου.—Περιμένουμε ἀπ' τὴ νέα ἐπιτροπή σας, νέα δράση. Ὅσο γιὰ τὴν «Καμπάνα» ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατάλαβαν *μπὶτ* οἱ προκάτοχοί σας εἶναι πῶς μονάχη της ἡ ἐφημερίδα μας ἀποτελεῖ ὅλο τὸ ὁπλοστάσιο τῶν Συνδέσμων, πῶς εἶναι τὸ μοναχό της κοινωνιστικὸ ἀποκούμπι, καὶ αὐτὴ ἀποτελεῖ ὡς τὰ σήμερα ὅλη τὴ δράση ποὺ προβλέπει τὸ καταστατικὸ τῶν Σ. Ε. Σ. γιὰ κήρυγμα τῶν ἰδεῶν του καὶ γιὰ προπαγανδισμὸ πρὸς τὴν ἀλήθεια καὶ πρὸς τὸ ψυχικὸ ξεσκλάβωμα. Πρέπει νὰ καταλάβει ἀκόμα βαθειὰ κάθε ἐπιτροπὴ ποὺ τὴ διαλέγουν οἱ ἔφεδροι γιὰ νὰ τοὺς διοικήσει καὶ νὰ τοὺς προστατέψει καὶ νὰ τοὺς φωτίσει πῶς ἔχει *ὑποχρέωση νὰ τὰ κάνει ὅλα αὐτὰ* τὴ στιγμὴ ποὺ δέχεται τὴν ἐκλογή. Οἱ ἔφεδροι ποὺ διοικοῦν τοὺς Σ. Ε. Σ. δὲν εἶναι μανσουπτσῆδες. Εἶναι τὰ πρωτοπαλλήκαρα τῆς τάξεως τῶν ἐφέδρων ποὺ πρέπει νὰ δουλεύουν γιὰ τοὺς ποὺ τοὺς περιβάλλουν μὲ τὴν ἐχτίμησή τη. Ἀλλοιώτικα εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντί των. Τὰ χωριὰ τῆς Γέρας ἄς πάρουν γιὰ ὑπόδειγμα ὀργάνωσης τὸν Σ. Ε. Σ. Παλαιοχώρου. Ἂς προσπαθήσουν νὰ τὸν φτάσουν καὶ νὰ τὸν ξεπεράσουν.

«Κάποιον διαβάτην ὁ ὁμαζόμενον Γιάννη 44 χρονῶν ἀπὸ τὰ σκλαβωμένα μέρια». Ἀπ' ὅλο αὐτὸ τὸ... σύγγραμμα μὲ τὸ ὁποῖο ὑπογράφετε τὸ γράμμα σας, θὰ προτιμούσαμε τὸ ὄνομά σας. Γιὰ τὴν ὑπόθεση ποὺ μᾶς ρωτᾶτε: Πῆτε στοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ στεῖλουν ἕνα ὑπόμνημα στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Σ. Ε. Σ. Λέσβου. Ἀλλὰ ἐνυπόγραφο, δ ἄβολε!

Κ. Κρωμέον Ἤρτε τὸ δεύτερο γράμμα σας κ' ἔτσι δὲν προφτάσαμε νὰ διακόψουμε τὴν ἀπιστολή. Σᾶς στέλνουμε λογαριασμὸ ὡς τὶς 10 τοῦ Ἀλωνάρη. Ἐξακολουθοῦμε σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες σας νὰ σᾶς στέλνουμε 10 φύλλα. Εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὶς ἐνέργειές σας γιὰ συνδρομητὲς καὶ περιμένουμε σύντομα νέα σας. Γράφτε μας τίποτα ἀπ' τὴ ζωή σας. Συνδρομὲς γίνουνται καὶ ἑξαμηνιάτικες καὶ τριμηνιάτικες, ἀνάλογα μὲ τὸ ποσὸ τῆς χρονιάτικης.

Μ. Ἐμμανουήλ. Ὁ συστημένος σας δὲ φάνηκε καθόλου ἀπ' τὰ γραφεῖα μας γιὰ τὴ ὥρα. Γιατὶ δὲ μᾶς γράφετε ἀεὶς γιὰ τὰ γενικὰ αὐτὰ ζητήματα ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν; Ἡ «Καμπάνα» εἶναι πάντα στὴ διάθεση τοῦ ΣΕΣ Τενέδου. Λογαριασμὸ σᾶς στέλνουμε ὡς τὸ τέλος τοῦ Θεριστή.

Σ. Ε. Σ. Τελωνίων. Ὁ Σ. Ε. Σ. Λέσβου μᾶς ἔδωκε τὸ σημείωμά σας. Πρέπει νὰ φροντίσετε περισσότερο νὰ μὴ ζημιώνει μὲ τέτοιο τρόπο τὸ Ταμεῖο τοῦ Συνδέσμου σας. Περιμένουμε νέο σημείωμά σας ποὺ νὰ τὸ ἀποδείχνει ἐμπράκτως.

Σ. Ε. Σ. Ἀγιάσσου. Στέλνουμε λογαριασμὸ μὲ τέλος τοῦ Θεριστή.

Γιῶργο Περγαμηνέλη. Κανονίσαμε σύμφωνα μὲ ὁδηγίες σας. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τοὺς δυὸ συνδρομητές. Φροντίστε καὶ γιὰ ἄλλους.

Σ. Ε. Σ. Κλωμηδίου. Συμμορφωνούμαστε· προσπαθῆστε ἀκόμα.

Σ. Ε. Σ. Ἀφίλωνα. Σᾶς στέλνουμε λογαριασμὸ μὲ τὶς 10 τοῦ Ἀλωνάρη.

Κῶστα Μικρό. Τὶ γενήκατε ἀδερφέ!

Δημ. Ἀναγνώστου. Πρόσφυγα Σκαμιά. Τὸ παιδί σας κατατάχηκε στὴ Μυτιλήνη καὶ σταλθηκε στὸ 23ο Σύνταγμα στὶς 30 τοῦ Θεριστή. Ἑπομένως δὲν εἶναι πιὰ κρατημένο ἐδῶ. Ἔπρεπε νὰ μᾶς γράψετε νωρίτερα γιὰ νὰ κυνηγήσουμε τὸ δίκιο σας. Τώρα πρέπει νὰ τοῦ στεῖλετε τὰ πιστοποιητικά του πῶς εἶναι πρόσφυγας γιὰ νὰ βγῇ στὴν ἀναφορὰ τοῦ Συνταγματός του καὶ νἀπολυθῇ.

Σ. Ε. Σ. Σκαμιᾶς. Οὔτε τὸ ὑπόμνημά

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΚΑΤΙΟ

Ἀλωνιστὴς 16.

Ξαναπέσαμε πάλι στὰ βούρκα. Ἀπὸ τὰ τρία σοβαρὰ ζητήματα ποὺ εἴχανε μείνει ἄλυτα, τὸ ἕνα, τῶν τσομπερλιδίων, τὸ ἔβγαλαν ἀπὸ τὴ συζήτηση καὶ γιὰ τὰ ἄλλα δυὸ, τῶν παραχωρήσεων τῶν Ἑταιρειῶν καὶ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Πόλης καὶ τῶν Στενῶν, διάδοσε ὁ τηλέγραφος στὰ τέσσαρα πέρατα τοῦ κόσμου πὼς οἱ Ἀγγλοι καὶ Τοῦρκοι κατωρθώσαν ἐπὶ τέλους νὰ μείνουν σύμφωνοι. Προσέθεταν μάλιστα πὼς ἡ εἰρήνη σὲ τέσσερις—πέντε—δέκα μέρες ὁριστικὰ θὰ ὑπογραφεῖ. Καὶ ἐνῷ αὐτὲς ἦταν οἱ προβλέψεις τῆς περασμένης ἑβδομάδας, ἀπὸ προχτὲς πάλι πεφτουμε στὸ βούρκο.

Οἱ συζητήσεις διεκόπησαν. Οἱ κατηγόριες τῶν Τούρκων ἐναντίον τῶν Εὐρωπαίων καὶ τῶν Εὐρωπαίων ἐναντίον τῶν Τούρκων στὴν ἡμερησία διάταξη. Νάζια, ποὺ ἂν δὲν εἴμασταν συνηθισμένοι ἀπὸ ἄλλες φορὲς θὰ τρομάζαμε. Οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἐννοοῦν νὰ φύγουν τὰ πολεμικά τους ἂν ἡ Τουρκία δὲν κάνει τὶς παραχωρήσεις στὶς διάφορες Εὐρωπαϊκὲς ἑταιρεῖες. Καὶ οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐννοοῦν νὰ κάνουν καμμιὰ πειὰ παραχώρηση ἀπὸ κεῖνες ποὺ ἔκαναν, καὶ ἀπαιτοῦν νὰ φύγουν καὶ τὰ πολεμικά. Καὶ ἡ μὲν περίφημη διπλωματία θὰ κατορθώσει νὰ βρεῖ ἕναν «Ἔ σ α ρ ἀ» ὅπως λέγουν καὶ οἱ Τοῦρκοι, νὰ τὰ συμβιβάσουν τὰ πράματα. Μὰ ἐμεῖς θὰ τσουρουφλιζόμαστε ἀκόμα κόμπασο καιρό. Ἂς μὴ ξεχνᾶμε πὼς γίνεται συζήτηση γιὰ τὴ Ἀνατολὴ ποὺ δὲν ξέρει ἄλλη μέθοδο ἀπὸ τὸ γιαβάς, γιαβάς.

α.

σας στὸ Σύνδεσμο ἐλήφθη γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ λιμανιοῦ, οὔτε τὸ γραμμα στὸν Διευθυντή μας γιὰ νὰ παρακολουθήσει τὸ ζήτημα. Ξαναγράψετε καὶ φροντίσετε νὰ μάθετε τι ἔγιναν οἱ φάκελοι.

Ἄκιν Μιράναν. Δράμο. Σύμφωνοι γιὰ τὸ σκοπὸ ποὺ κυνηγᾶ ἡ ἱστορικὴ ὀρθογραφία. Κρατᾶ τὴν κλωστὴ ποὺ ἑνώνει τὴν ἀρχαία γλῶσσα μὲ τὴν καινούρια μας, τὴ δημοτική. Μὰ ἀφοῦ γιὰ μᾶς ποὺ τὴν ξαίρουμε αὐτὴ τὴ φυσιολογικὴ ἐξέλιξη καὶ τὴ παραδεχούμαστε· εἶναι ὅπως λές, **τελείως ἀδιάφορο** τὸ νὰ γραφτεῖ μιὰ λέξη μὲ ι γιὰ με υ, τότες γιατὶ ἐσεῖς προτιμᾶτε νὰ μὴν ἀκολουθᾶτε κεῖνο ποὺ κάνουν ὅλοι οἱ ἄλλοι, παρὰ ἀνορθογραφεῖτε . . . ἐκ προμελέτης; Αὐτὸ δὲν ἀποδείχνει ὅτι ἐσεῖς σᾶς εἶναι **τελείως ἀδιάφορο** αὐτό; Γι' αὐτὰ καλὰ λόγια εὐχαριστοῦμε σερμά. Κοιμαρώνουμε καὶ μεῖς μαζύ σας τοὺς συνεργάτες ποὺ μέζεψε καὶ μαζεύει ὁλονὲν γύρω της ἡ «Καμπάνα». Κι ὄχι μονοχὰ τὸν κ. Κοντουρὰ καὶ τὴ δεσποινίδα Καραϊσκάκη, μὰ κιἄλλους ἀκόμα σὰν τὸν κ. Κόντογλου τὸ συγγραφέα τοῦ Pedro Casas ποὺ μᾶς ἔδωκε τὸ θαυμάσιο διήγημα ποὺ τελειώνει σήμερα, σὰν τὸ Θεοτοκη τὸ Λεφκιὰ, σὰν τὸ Γκοτζέση σὰν τὸν Ἀντώνη τὸν Πρωτοπάπτση (Νουνάκη) καὶ τόσους ἄλλους σερβικοὺς, καὶ θηλυκοὺς. Πήραμε κιὰ τὰ σονέτα σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Σὰν δημοσιευτεῖ τὸ χρονογραφημὰ σας στὴν «Ἐλευθερία» τοῦ Βόλου, κάντε μας τὴ χάρη νὰ μᾶς τὸ στείλετε.

Ζαφ. Γιαννέλλη. Σᾶς στείλαμε σπρὰ Δόσαμε τὰ συχαρίκια σας στοὺς δυὸ συνεργάτες μας. Περιμένουμε ἐνέργειές σας γιὰ τὴν «Καμπάνα» ἀνάμεσα σόλους τοὺς πατριῶτες αὐτοῦ πέρα.

Ἀδελφᾶτο Δεσποινίδων Μεσαγρό. Τὶς δυὸ προτελευταῖες ἡμερομηνίες σᾶς τὶς στείλαμε δυὸ φορὲς, ἐπειδὴ μᾶς εἴπανε πὼς χάθηκαν. Ξεράστε στὸ ταχυδρομεῖο σας γιατὶ ἀπ' ἐδῶ στέλνονται ταχτικά. Γράφτε μας, παρακαλοῦμε, ἂν χάσηκαν κιἄλλα νούμερα.

Κοραῆ Παππανικολάκη, Χίο. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς «Κομπάνας». Ὁ ΣΕΣ τοῦ νησιοῦ σας δὲν μπορεῖ νὰ περαστεῖ ἀφοῦ διέθηκε πίσω ἀπὸ προσωπικὰ κόμματα πολιτικατζήδων. Οἱ ἐφεδροι σας, οἱ πολεμιστὲς δηλαδὴ ποὺ πολεμοῦν κι' ὄχι οἱ κοιμαρμπιδες, θὰ τοὺς δώσουν τὰ χέρια καὶ νὰ δουλεύουν γερὰ γύρω σένα στερεὸ Σύνδεσμο. Σερὰ τῆς «Καμπάνας» σᾶς ξαναστέλνουμε. Στὴν «Παγκοσμία» στέλνουμε ἐπίσης. Γράφετε μας ταχτικὰ γιὰ τὴν ἀπόκρυψη τῶν ἐφέδρων τοῦ συμπολιτικοῦ σας νησιοῦ. Κατεστατικὸ τοῦ Κόμματος Ἀθηνῶν σᾶς στέλνουμε ἀπ' τὸ Σύνδεσμο μὰ ἐμεῖς τὸ ἀλλάξαμε σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες συνθῆκες καὶ μὲ πνεῦμα καθαρὰ ἐφεδρικό, μὲ τὴν ἔγκριση πάντα τῆς Ἐπανάστασης.

Τὰς σφραγῖδας σας ἀπὸ λαστιχοῦν στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανερ). Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΤΣΙΓΑΡΑ

Ποὺ μοσκοβολοῦν . . . . . .
Ποὺ δὲν πιάνουν στὸ λαιμὸ . . . .
Ποὺ εἶναι τὰ πιὸ φτηνὰ . . . . .
Ποὺ εἶναι τὰ πιὸ καλοκαμωμένα . .
Ποὺ ἔχουν τὸ καλύτερο πατσάλι . .
— μονάχα τοῦ ΧΙΩΤΕΑΗ —

ΟΙ ΧΤΙΚΙΑΣΜΕΝΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ

Θὰ θέλαμε πολὺ νὰ μάθουμε τί γίνεται γιὰ τὴ διάθεση τοῦ τρίλεπτου γύρω στὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἱδρύθηκε αὐτὸ τὸ συφορισμένο ταμεῖο. Μὲ τὶς ἐνέργειες τοῦ ΣΕΣ τῶν ἐφέδρων μας βάλαμε τρεῖς διαλεχτοὺς συνάδερφους μέσα στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Νομαρχίας. Ὁ σκοπὸς ποὺ κυνηγούσαμε αὐτὸ τὸ διορισμὸ ἦτανε νὰ ξεσκαλωνιστεῖ αὐτὸ τὸ αἱματοβαμμένο χρῆμα, καὶ **νὰ διατεθεῖ.** Ὡς τοῦ σήμερα δὲν τὸ δάμε αὐτό. Ἔχουμε ἕνα σωρὸ φθινοκοὺς ἢ μισοχτιστιασμένους πολεμιστὲς ποὺ **πεθαίνουνε ἀπὸ πεῖνα.** Ἡ «Καμπάνα» προσπάθησε νὰ πραγματοποιήσει ἕνα ὄνειρό της: Νὰ μαζέψει ὅλα αὐτὰ τὰ παλληκάρια, ποὺ σιγοπεθαίνουν μὲς τὰ χέρια μας, πρὸς δοξαν τῆς εὐγνωμονούσης πατρίδα, καὶ σκορπᾶνε τὸ τρομαχτικὸ μόλυσμα τῆς ἀρρώστειας τους καὶ στὶς φτωχές τους οἰκογένειες. Καὶ νὰ τοὺς ἐγκαταστήσει σένα θεραπευτικὸ συνοικισμὸ, στὸ Καμένο Χωριὸ λόγου χάρη, χωρίζοντάς τους ἀπ' τοὺς δικούς τους καὶ δίνοντάς τους σρεφτικὴ τροφὴ καὶ ὑπηρεσία ὥς ποὺ νὰ σωθοῦνε ἢ νὰ πεθάνουνε εἰρηνικά. Γιαυτὸν τὸ σκοπὸ ἄνοιξε ἕνα κατάλογο εἰσφορῶν, νομίζοντας πὼς θὰ βρεθοῦνε 200 παραλῆδες πάνου σοῦλο τὸ νησὶ ποὺ νὰ δίνουνε ἕνα κατοστάρι τὸ μῆνα ἐπὶ 3—4 μῆνες. Μὰ εἴδαμε πὼς πέσαμε ἔξω ἀπ' αὐτὴ τὴ μερια. Ἔξω ἀπὸ τρεῖς τέσσερις συμπολῖτες κιἄλλα δυὸ ΣΕΣ ἐφέδρων κανένας ἄλλος δὲν δήλωσε εἰσφορές. Γιαὐτὸ ἀποτεινούμαστε πάλι στοὺς ἐφέδρους ποὺ μονάχα αὐτοὶ μποροῦν νὰ νιώσουνε κατάβαθα τὴν τρομερὴ ἀδικία. Κὴ ἀδικία αὐτὴ ἡ ἐγκληματικὴ πρέπει πιὰ νὰ πάψει. Κιὸ μόνος τρόπος εἶναι τὴ δουλεια νὰ τὴν πάρει ἀπάνω του **θερμὰ καὶ ἀποφασιστικὰ** ὁ Σύνδεσμος. Οἱ τρεῖς ἐφεδροι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Νομαρχίας νὰ κινητοποιηθοῦνε. Κιἂν ὑπάρχουν τυπικὰ ἐμπόδια νὰ τὰ ρίξει ὁ Σύνδεσμος μέσο τῆς Ἐπανάστασης. Γιατὶ τὸ μικρόβιο τοῦ χτικιοῦ δουλεύει **γοργὰ** μὲς τὰ πονεμένα στήθεια τῶν πολεμιστῶν, δίχως νὰ περιμένει νὰ γίνουν τὰ κέφια μας. Ὁ θάνατος τοὺς χαϊδεύει τὰ ἱδρωμένα μέτωπα. Μὲ σιωπηλὴ ἀγωνία ὑψώνουν τὰ βαθουλωμένα μάτια τους σ' ἐμᾶς. Ἁπλώνουν τὰ σκελετωμένα τους χέρια σὲ μᾶς. Ἔφεδροι! Σώσετέ τους ἀπ' τὴν κακομοιριὰ κιἀπ' τὴν πεῖνα!

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

Ἕνα μεγάλο παράπονο μᾶς στέλνει ὁ Ἕβρος. Ἕνα παράπονο τῶν ἐπιστρατευμένων ἀδερφιῶν μας. Καὶ πρέπει νὰ θεραπευθεῖ. Σωρὸς τὰ γράμματα καὶ κάρτες ποὺ μᾶς στέλνουν οἱ ὁπλῖτες καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν συνόρων. Κιὅλα φωνάζουν ὀργισμένα: «Δὲν ἔχουμε ταχτικὰ τὸ ταχυδρομεῖο μας! Τὰ γράμματα τοῦ σπητιοῦ μας καὶ τὰ φύλλα τῆς «Καμπάνας» κάνουν **20 καὶ 25** καὶ **30** μέρες νὰ μᾶς ἔρτουν». Ποῦ σκοντάφτει ἡ ὑπηρεσία δὲν ξέρουμε. Ἐδῶ, ἢ ἄλλου δὲ μᾶς ἐνδιαφέρει. Διορίζουμε μονάχα τὸ γεγονός, τὸ ἄθλιο γεγονός, στὸν Διευθυντὴ τοῦ ταχυδρομείου, στὸν Ἐπιθεωρητὴ καὶ στὴν Ἐπανάσταση, ποὺ πάντα τῆς στέλνουμε ὑπογραμμισμένα τὰ τέτοιου εἴδους δημοσιεύματά μας. Καὶ παρακαλοῦμε, ἀξιοῦμε, νὰ θεραπευτεῖ αὐτὸ τὸ κακό. Μονοχὰ ὅποιος ἔζησε τὴ ζωὴ τὴν ἀπόμερη, τὴν ξενητεμένη, τὴν, δίχως τρυφερότητα σπιτίσια, ζωὴ τοῦ στρατοῦ, μπορεῖ νὰ ἐχτιμήσει τὸν καϋμὸ τῶν πολεμιστῶν ποὺ κάνουν ἕνα μῆνα νὰ πάρουνε γραφὴ ἀπ' τοὺς ἀγαπημένους των. Παρακαλοῦμε θερμὰ τὴν ἐδῶ ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία νὰ ἐνεργήσει κατάλληλα νὰ βρεῖ ποῦ σκονιζεται ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Ἕβρου, γιὰ νὰ ξεσκονιστεῖ ἐγκαίρως ὁ ὑπεύθυνος τῆς ἀθλιότητας αὐτῆς.

ΟΧΙ ΑΦΕΛΕΙΕΣ

Λυπούμαστε πολὺ ποὺ δὲ μᾶς στάθηκε δυνατὸ φαίνεται νὰ ἐκφραστοῦμε ὅπως θέλαμε στὸ προηγούμενό μας φύλλο, μὲ τὶς «καμπανιὲς» μας γύρου στὸ διπλὸ σκοτωμὸ ποὺ τάραξε τὴν προπερασμένη βδομάδα τὴ Μυτιλήνη. Καὶ λυπούμαστε πιὸ πολὺ γιατὶ ὁ μόνος ποὺ δυσκολεύτηκε νὰ μᾶς καταλάβει ἔτυχε ὁ «Ἑλ. Λόγος» ποὺ μᾶς κατηγόρησε πὼς «ἐπιδοξαμαζούμε καὶ—ἄ τοῦσον!—ὑπουάλπουμε τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν χειροδικιαν ἐξιδανικεύοντες αὐτό». Λίγον γιὰ νὰ γινουμε πιὸ ξάστεροι στὴν ἔκφραση — ἐπειδὴ ἀποκλείουμε τὴν κακὴ πίστη ἀπὸ μέρους τοῦ ἔγκλειστου καὶ φίλου φύλλου, διατυπώνουμε ἀκόμα μια φορὰ τὶς ἀντιλήψεις μας. Ὁ «Ἑλ. Λόγος» ὅπως καὶ κάθε ἄλλη ἐφημερίδα, δὲν κοτοῦσε νὰ πεῖ τὴ γνώμη της γύρου στὸ δράμα, γιατὶ **δὲ σύφερνε.** Δὲ σύφερνε κυκλοφοριακῶς, δὲ σύφερνε πολιτικῶς, δὲ σύφερνε συμφεροντικῶς. Γιατὶ ἀπ' τὴ μιὰ εἶναι ἡ ἀστικὴ τάξη ποὺ θὰ τὴ δυσαρεστοῦσε ἂν τὸ ἔπερνε ἔτσι τὸ ζήτημα. Ἀπ' τὴν ἄλλη εἶναι ἡ τάξη τῶν ἐφέδρων καὶ ἡ ἐργατικὴ ποὺ θὰ θύμωνε ἂν τὸ ἔπερνε ἀλλοιῶς. Κιαυτὸ δὲν τὸ θέλει μιὰ φημερίδα ποὺ κάνει πολιτικὴ καὶ δὲ θέλει νὰ τὰ χαλᾶ μὲ κανέναν.

Μόνο γιαυτὸ δὲν ἀσχολήθηκε γιὰ τὸ διπλὸ φονικό, ἢ καλύτερα ἀσχολήθηκεμονομερῶς—περιγραφὴ τοῦ διπλοῦ φόνου ρωμαντικὰ τρυφερὴ γιὰ τὸ πρῶτο θύμα—ὥς ποὺ ἐκδηλώθηκε ἡ λαϊκὴ ὀργὴ τῆς κηδείας τοῦ δεύτερου θύματος. Δὲ μᾶς λέει π. χ. ὁ φίλος μα; «Ἑλ. Λόγος» πὼς βρέθηκε τόσος τοπος στὴν περιγραφὴ γιὰ τὶς ἐπισκέψεις τῶν ἐπισήμων, καὶ δὲ βρέθηκε μιὰ διαμαρτυρία γιὰ **τὸ τρομερὸ ξύλο ποὺ ἔφαγε ὁ Κουκέλλης (πλευρὰ καὶ κεφάλι σπασμένο) πεθαίνοντας ἀπὸ διαμπερὲς τραῦμα τῆς κοιλίας;**

Μάθαμε ἀκόμα ἀπ' τὸν «Ἑλ. Λόγο» πὼς, «ὁ κ. Δήμαρχος ἐπεσκέφθη ἐκ τῶν πρώτων» τὸ πεθαμένον μέγαρον· δὲ μάθαμε ὅμως «**τί ἔγινε τὸ χιλιάρικο ἀπ' τὴν τσέπη τοῦ Κουκέλλη**» Ἢ ὁ δαρμὸς καὶ ἡ λαφυραγώγηση ἑνὸς ἑτοιμοθάνατου ἔφεδρου ἀξιωματικοῦ πολεμιστή, ἤτανε γεγονότα σπουδαιότερα ἀπ' τὶς συγκινητικὲς ἄριες γύρω στὸ πρῶτο θύμα. Αὐτὰ εἶναι **τὰ πράγματα,** σεβαστὲ μας φίλε. Δίγη καλὴ θέληση καὶ θὰ μᾶς καταλάβετε αὐτὴ τὴ φορά.

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΜΑΣ

Ὁ «Νέος Κῆρυξ» κατάγγειλε τὶς προάλλες πὼς ἕνα συνεργεῖο μαστροχαλαστάδες, γκρεμίζανε ἕνα μέρος ἀπ' τὰ τείχη τοῦ Κάστρου μας. Βεβαιωθήκαμε καὶ μεῖς γιὰ τὸ πρᾶγμα, καὶ παρακαλοῦμε τὸν κ. Ἔφορο τῶν Ἀρχαιοτήτων νὰ φροντίσεινὰ δεῖ τί γίνεται, ποιὸς τὸ κάνει, καὶ ποιὸς τὸν ἔβαλε νὰ τὸ κάνει. Τὸ Κάστρο εἶναι δεμένο μὲ τὴν ἱστορία καὶ μὲ τὴ γραμμικὴ φυσιογνωμία τοῦ τόπου μας. Γιαὐτὸ δὲ θέλουμε νὰ καταστραφεῖ ἀπ' τοὺς βανδάλους, σὰν τὸ ἄλλο τὸ Καστρέλλι, ποὺ πάνω στὸν τάφο του φύτρωσε ὁ ἡλίθιος ἐκεῖνος μιναρὲς μὲ τὸν ἡλιθιότερο θεμέλιό της λίθο. Ἂς γίνει μιὰ καταγγελία στὸν ὑπεύθυνο γιὰ νὰ μάθουν ὅλοι οἱ παρόμοιοί του πὼς ἡ Μυτιλήνη δὲν εἶναι ἡ «Ἐλευθέρα Κέρκυρα» τῆς ἀρχαίας παροιμίας, ὅπου μπορεῖ καθένας νὰ κάνει ὅ,τι τοῦ κόψει τὸ ξερό του ἢ τὸ συμφέρο του.

Ἰονικὴ ἀτμοπλοΐα
Ἀδ. Γιαννουλάτου

Τὸ «ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ» ἀναχωρεῖ κάθε **Τετάρτη** 9 πρὸ μεσημβρίας διὰ Χίον, Πειραιᾶ καὶ Κρήτην.

Τὸ «ΑΓΓΕΛΙΚΗ» ἀναχωρεῖ κάθε **Παρασκευὴ** ἑσπέρας διὰ Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Χαλκίδα, Πειραιᾶ καὶ Πελοπόνησον.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Σὲ λίγες μέρες ἀνοίγει ἡ ἔκθεση τῶν ζωγράφων Μαλέα καὶ Κόντογλου στὴ μεγάλη σάλα τοῦ Γυμνασίου. Πρόκειται γιὰ ἕνα καλλιτεχνικὸ γεγονὸς πρώτης τάξεως ποὺ τρέπει νὰ τὸχαρεῖ τόπος μας πλατειὰ καὶ γενικά. Ἀπ' τὴ σάλα τοῦ Γυμνασίου πρέπει νὰ παρελάσουν **ὅλες οἱ τάξεις** οἱ κοινωνικές. Μεριὰ πιστεύνα εἰσοδοπουθὰ **πληρώσουνε γιὰ τὸ ταμεῖο τῶν ἀρρώστων ἐφέδρων τοῦ ΣΕΣ,** θὰ δοῦνε πάνου ἀπὸ **ἑκατὸ πενήντα** πίνακες τοῦ Μαλέα, ποὺ ἀπὸ τὰ τρία τέσσερα νεοελληνικὴ πινέλα ποὺ σκορπᾶνε ψυχὴ καὶ αἴσθημα στὸ τελλίρι του; καὶ ζωντανεύουνε μὲ μιὰν ὁλόδροση παρθένα καλλιτεχνικὴ ὀμορφιὰ τὰ θέματα ποὺ τοὺς δίνει ἡ τριγυρινὴ ζωὴ, ντόπια καὶ ξένη.

Τὸ ἔργο τοῦ κ. Μαλέα σκορπᾶ καὶ στοὺς ἀνίδεους ἀκόμα τῆς τέχνης καὶ τῶν καινούριων ἐκφραστικῶν της μέσων, ποὺ ἔχουν μιὰ κλασικὴν ἁπλότητα καὶ λιτότητα, σκορπᾶ μιὰν ἔντονη αἰσθητικὴ συγκίνηση ποὺ δὲν φεύγει ἀπ' τὴν ψυχὴ εὔκολα. Μαζὺ μὲ τὸν δυνατὸν τύπον καλλιτέχνη ποὺ ἐπιβλήθηκε πιὰ σήμερα στὸ Πανελλήνιο, ἐκθέτει καὶ ὁ ἀγαπητός μας καλλιτέχνης τῆς πένας καὶ τοῦ κρεγιονιοῦ Φώτης Κόντογλους, κάπου πενήντα κομμάτια ἄξια πολλῆς προσοχῆς. Εἶναι ὅλο τὸ ζωγραφικὸ μέρος τῆς ὡραίας ἐργασίας ποὺ μᾶς ἔφερε ἀπ' τὸ Ἁγιονόρος, ὅπου πῆγε γιὰ νὰ ἐλέτε καλλιτεχνικὲς ποὺ θὰ ἐκδοθοῦνε σύντομα σένα πολύτιμο τόμο πρωτότυπης ἐργασίας, μὲ τὴν ἰσχυρὴ σφραγίδα τῆς ἀτομικῆς προσωπικότητας τοῦ συγγραφέα τοῦ «Πέτρου Καζᾶ» καὶ τοῦ ὡρτίου διηγήματος ποὺ τελειώνει σήμερα στὸ φύλλο μας. Ὁ Φώτης Κόντογλους μετὸ γνωστό του βιβλίο δρμησε καταχτητικὰ μέσα στὴν νεοελληνικὴ λογοτεχνία. Φαίνεται πὼς τὸ ἴδιο ἑτοιμάζεται νὰ κάνει καὶ μὲ τὸ κρεγιόνι του στὴν ζωγραφική. Τὸ εὐχούμαστε καὶ τὸ περιμένουμε. Καὶ τὸ πιστεύουμε. Ὁ νέος αὐτὸς ἔχει μέσα του τόσο δημιουργικὸ πνεῦμα ποὺ δὲ θὰ μᾶς ξαφνίσει καμμιὰ του ἐπιτυχία.

ΝΑ ΣΙΜΕΩΣΟΥΜΕ ΕΠΙΣΗΣ!

Εἴδαμε τὸν κ. Νομομηχανικὸ καὶ τὰ σχέδιά του καὶ τὶς πιστώσεις του καὶ τοὺς ὑπολογισμούς του γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τῶν δρόμων τῆς ὑπαίθρου. Μαζὺ μὲ μερικὰ ἄλλα κομμάτια, θὰ μείνει πάλι ἀπ' ἔξω ὁ συφορισμένος ἐκεῖνος ἀμαξητὸς Μανταμάδου-Κάπης-Κλεοῦς-Σκαμιᾶς, ποὺ ἐξυπηρετεῖ καὶ τὸν Ἀργενο-Χάλικα Μόλυβο τοῦ βορεινοῦ τμήματος τοῦ ὁδικοῦ δικτύου. Τὸ ἐνδιαφέρον ἑκατομμύριο δὲ φτάνει. Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ χωριὰ θὰ μείνουνε πάλι ἀπομονωμένα, μὲ τὸ δρόμο τους, ποὺ ὁλονὲν γκρεμίζεται, γιὰ νὰ καταντήσει κατοικόδρομος καὶ νὰ θέλει τοῦ χρόνου ξαναφκιάξιμο ἀπ' τὰ θεμέλια. «Χρειάζονται ἀκόμα 500,000 δρ. πάνου κάτου» μᾶς ἀπόδειξε τετραγωνικὰ ὁ κ. Ὀρτεντζάτος. Οἱ 500 αὐτὲς χιλιάδες πρέπει νὰ ψηφιστοῦν μὲ κάθε τρόπο. Ἂς κανονιδλεξαθεῖ οἱ κοινότητες— ΙΣΕΣ— μιὰν ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο, ἂς τὴν ὑπογράψουν ὅλες μαζὺ χιλιάδες τὴ στείλουν στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου, γιὰ νὰ ἐνεργήσει γιὰ τὰ παρέκει. Τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια καὶ οἱ ΣΕΣ τῶν χωριῶν αὐτῶν, ἂς κουνηθοῦνε κιἂς ἐνεργήσουνε ἀμέσως τὴ δουλειά. Ἀλλοιῶτικα τὸν ἐρχόμενο χειμῶνα θὰνοι ἀποκλεισμένα ἀπὸ στεριὰ καὶ θάλασσα, καὶ θὰ παρουσιάσουν τοὺς Ρωβινσῶνες.

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ὅλα αὐτὰ τὰ δημόσια ἔργα ποὺ εἶναι ἡζωὴ τῶν χωριῶν, ποὺ εἶναι τὸ ἐμπόριό τους, ποὺ εἶναι ἡ φτήνια τῆς ἀγορᾶς τους, ποὺ εἶναι ὁ πολιτισμός τους, θὰ τελειώνουν ἄφε — σβοῦσε σὰν ἐφαρμοστεῖ ἡ Αὐτοδιοίκηση. Μὰ Αὐτοδιοίκηση ἀκοῦμε, καὶ Αὐτοδιοίκηση δὲ βλέπουμε. Ἂν σηκωνούτανε ὅλος ὁ Νομὸς στὸ πόδι καὶ ζητοῦσε νὰ ἐφαρμοστεῖ ἀπὸ τὰ τώρα, ἐδῶ πρῶτα, ὁ θεσμὸς αὐτὸς—σὰν δοκιμαστικὰ νὰ ποῦμε — ἴσως ἡ Ἐπανάσταση δὲ θὰ μᾶς τὸ ἀρνιώτανε. Μὰ δὲ βρέπουμε κανένας—ἀπ' ἐκεῖνους ποὺ ἔπρεπε—νὰ κατάλαβε βαθειὰ στὴ σπουδαιότητα τοῦ θεσμοῦ. Οἱ μάζες; Αὐτὲς τὶς κοιμίζουν οἱ φημερίδες μὲ διάφορα κύκλια ἄρθρα .... πανευρωποϊκοῦ ἐνδιαφέροντος.

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΑΚΗ

Ἀκόμα μιὰν ὡραία διαταγὴ τῆς Ἀστυνομίας μας ἔχουμε νὰ σχολιάσουμε πρὸς τιμὴν τοῦ Διευθυντοῦ της. Ἡ ἀπαγόρευση τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν ἁμαξιῶν νὰ περνᾶνε ἀπ' τὸν παραλιακὸ περίπατο τοῦ Μακρὺ-Γιαλοῦ ἀπ' τὶς ἑφτὰ ὥς τὶς ἐννιὰ τάπόγεμα. Αὐτὸ δείχνει πὼς ἔχουμε Ἀστυνομία ποὺ δὲν ἐνδιαφέρεται μονάχα γιὰ τὰ συμφέροντα δέκα εἴκοσι ἀνθρώπων, μὰ βλέπει καὶ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ κοσμάκη. Ἔτσι πρέπει νἆναι βέβαια ὅλες τὶς ὑπηρεσίες. Μὰ δὲν γίνεται ἔτσι δυστυχῶς. Τὰ παραδείγματα αὐτὰ τὰ σπάνια καὶ ὡραῖα, τὰ πέρνουμε ὑπὸ σημείωση μὲ χαρά.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΟ

Νάταν ἡ θάλασσα γιαλὶ
Νὰ κύλα τὸ λεμόνι
Νἄγραφτα νὰ μοῦ στέλνανε
Μυτιληνιὸ κυδώνι.

Συλλέχτης Πλακαδιανὸς

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Ο ΛΗΣΤΗΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΦΟΒΟΣ

[Σύφωνα μ' ἕνα κωφτέρι γραμμένο τὸ 1838)

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Σὲ δυὸ μέρες βγάζανε πάλι ἀπ' τὴ φυλακὴ τὸ συφοριασμένο τὸν Ἰγνάτιο γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν. Κεῖνος εἶχε μεγάλη πριμοῦρα, καὶ τράβαγε σὰ φρεγάδα μὲ ἀνοιχτὲς κουρτελάτσες. Μὰ τὸν σταμάτησαν, γιατὶ κείνη τὴ στιγμὴ ὁ Φρούραρχος θυμήθηκε πὼς τοῦ χρειαζότανε οἱ ἓξ χωροφύλακες, μ' ἄλλα λόγια ὁλάκαιρη ἡ φρουρὰ τῆς πολιτείας, γιὰ νὰ συνοδέψουνε τὰ μουλάρια, ποὺ θὰ κουβάλαγανε τ' ἀσῆμι τῆς μίνας. Ὁ Ἰγνάτιος ὅπως ἔπρεπε ἔτσι ἢ ἀλλιῶς νὰ τουφεκισθῆ. Στὸ τέλος λάβανε ἀπόφαση νὰ ἀλλάξουν τοὺς χωροφύλακες νοικιάζοντας τρεῖς ἄντρες μὲ τουφέκια. Ἀφτὸ ὅμως δὲν ἤτανε εὔκολο, καὶ περάσανε τρεῖς ὧρες ὥς νὰ τοὺς κονομήσουν, ὄχι γιατὶ ἔλειπε ἡ καλὴ θέληση ἀπὸ μέρος τῶν κουρελήδων, μὰ γιατὶ δὲν εἶχανε ἄρματα, ἐπειδὴ ὅποιος εἶχε τὴν τύχη νὰ ἔρτῃ στὰ χέρια του ἕνα τέτοιο δῶρο τοῦ Θεοῦ, δὲ χασομέραγε νὰ γείνῃ ληστής.

Ὅπως καὶ νἆναι, ὥς τὴ στιγμή, μονάχα δυὸ ἀπ' τοὺς τρεῖς ἁρματωμένους εἶχανε δεχτῆ τὴ συμφωνία. Ὁ τρίτος, ἕνας μπακιρόμουτρος Ἰνδιάνος, σὰ βῶδι, καζάρευε ἀκόμα:

— Μόλο ποῦνε λίγα τέσσερα ριάλια, γιὰ νὰ σκοτώσῃς ἕναν ἄνθρωπο, πάλι θὰ δεχόμουνα ἂν ἤτανε γιὰ κανέναν ἄλλον. Μὰ ὁ Ἰγνάτιος εἶνε φίλος μου, καὶ μάλιστα γκαρδιακὸς καὶ τίμιος, καὶ δὲ θὰ τὸν τουφεκίσω ποτὲς γιὰ λιγώτερο ἀπὸ ἓξ ριάλια. Τοῦτος εἶνε ὁ τελευταῖος λόγος μου.

Ὁ δεσμοφύλακας, δίχως νὰ δώσῃ σημασία σ' ἀφτὲς τὶς φασαρίες, ὁρδινάρισε νὰ ξεκινήσουν. Σὲ λίγο φάνηκε κι' ἕνας παπᾶς, καὶ κόλλησε δίπλα στὸν Ἰγνάτιο, γιὰ νὰ τὸν ξαγορέψῃ στὶς τελευταῖες στιγμές του. Κράταγε ἕναν χρυσὸ σταυρό, κ' ἔλεγε, ἔλεγε:

— Τέκνο μου, εἶσαι εὐτυχισμένος ἄνθρωπος, ἐπειδή, χάρη στὴ συχώρεση ποὺ θὰ σοῦ δώσω, εἶσαι σίγουρος πὼς θὰ δειπνήσῃς μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ἀβραάμ.

— Φχαριστῶ, γέροντα, τοῦπε γλυκὰ γλυκὰ ὁ Ἰγνάτιος. Ἐγὼ ὅμως δὲν εἶμαι ἐγωϊστής, καὶ ἐπειδὴ μαθὲς εἶσαι ἔτσι σίγουρος γιὰ τὴ καλὴ τύχη ποὺ μὲ προσμένει, πάρε τὴ θέση μου....Καὶ νὰ σοῦ πῶ κιόλας; μὴ μὲ φχαριστᾶς....σοῦ τὴ δίνω μὲ τὴν καρδιά μου.

— Μὰ ἀφτὸ δὲ γίνεται, παιδί μου· μάχαιραν ἔδωσες μάχαιραν θὰ λάβῃς, ἔτσι λέει τὸ εὐαγγέλιο καὶ ἀφτὸ ζητᾷ ἡ κοινωνία.

— Ἡ κοινωνία δὲ ξέρει τί τῆς γίνεται, εἶνε κουτή.

— Εἶνε δίκηα!

— Εἶνε κουτὴ γιὰ τὸ διάολο.

— Κάνει σωστά!

— Εἶνε παλαβή, σοῦ λέω.

— Δίνει τὸ καλὸ παράδειγμα.

— Δὲ ξέρει τί Θεὸ λατρεύει, φώναξε θυμωμένος ὁ Ἰγνάτιος. Ἐπειδὴ ἀποκρίσου μου παρακαλῶ. Ἕνας ἄνθρωπος κλέβει ἕνα ἄλογο· τί εἶνε;

— Κλέφτης.

— Καλό. Ἔρχεται τώρα ἕνας ἄλλος καὶ τοῦ τὸ κλέβει κι' ἀφτουνοῦ· τί εἶνε λοιπὸν ὁ ἄλλος;

— Κλέφτης κι' ἀφτός.

— Περίφημα, παπούλη μου. Σύφωνοι. Τώρα λοιπόν, πῶς τὸν λέτε κεῖνον ποὺ σκότωσε;

— Φονηᾶ.

— Ἀκόμα πειὸ λαμπρί. Καὶ κεινούς, ποὺ σκοτώνουνε ἀφτὸν τὸν φονηᾶ, πῶς τοὺς λέτε, ἔ, παποδάκι μου;

Ὁ παπᾶς κοκκάλωσε! Ἔκανε πῶ; ἔπεσε σὲ βαθειὰ συλλογὴ κ' εἶπε:

— Ἀλήθεια, δὲ ξέρω τί μοῦ ἤρτε, καὶ χάνω τὸν καιρό μου μαζῆ σου. Καταδικάστηκες δίκηα. Ἀφτὸ φτάνει. Εἶμαι βέβαιος πὼς εἶνε μὲ τὴ γνώμη μου κι' ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖνος, πᾶχω στὴ βιβλιοθήκη μου.

— Τί ἔχει νὰ κάνῃ; κι' ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος, ἀτός του, ἤθελε χάσει τὰ λόγια του, ἂν μοῦλεγε πῶ; εἶνε δίκιο νὰ μὲ σκοτώσουν.

Στὸ μεταξὺ σίμωσαν στὸ μέρος ποὺ ἔπρεπε. Ὁ παπᾶς καὶ ὁ ληστὴς περτάταγαν δίχως μιλιά. Ἄξαφνα ὁ Ἰγνάτιος ἔστριψε κ' εἶπε τοῦ παπᾶ:

— Σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συμπαθήσεις, γέροντα γιὰ τὶς ἀνησίες μου. Φαίνεται πὼς εἶχα ἄδικο... Εἶμαι ἕνας ἀγρίμματος σκῦλος—ἕνα σκουπίδι...

Ἕνα ποταμάκι κυλοῦσε τὸ δροσερό νερό του ἀνάμεσα στὰ δένδρα. Ὁ Ἰγνάτιος ζήτησε νὰ πῇ. Τοῦ ἀνοίξανε καὶ γονάτισε μὲ τὰ χέρια δεμένα στὶς πλάτες.

Λίγο παρέκει εἴδαμε ἕναν σταυρό, ψηλὸν ἓξ ποδάρια, μπηγμένον στὸ χῶμα. Δύο-τρεῖς σπιθαμὲς ἀπάνου ἀπ' τὴ γῆ εἶχε ἕνα εἶδος σκαμνί, γιὰ νὰ καθίζει ὁ κατάδικος. Σὲ πολλὲ, μερηὲ, ἤτανε τρυπημένος ἀπ' ἕνα σωρὸ μπάλλες.

Ὁ Ἰγνάτιος πῆγε ἴσια καὶ κάθησε γελῶντας στὸ θρονί του. Στὴ στιγμὴ τὸν δέσανε μὲ λουριά, τὰ χέρια κρεμασμένα στὰ δύο φτερὰ τοῦ σταυροῦ. Τὸ ξαναλέω, ἤτανε ἀπαρίλλαχτος ὁ Ἰησοῦς Χριστός...

Ἀκόμα δὲν τὸν εἶχανε καλοδέσει, κι' ἄρχισε νὰ λέει ἕνα σωρὸ προσευχές. Στὴ Μέξικα κρατεῖ συνήθειο, φτάνοντας ὁ μπαντῆς, ποὺ θὰ τουφεκιστῆ, στὸ μισὸ *Πιστεύω*, ὁ παπᾶς τοῦ δίνει μὲ μιὰ μεγάλη φωνὴ τὴ συγχώρεση, ἐνῶ ὁ ἀξιωματικὸς τραβᾷ τὸ σπαθί, καὶ προστάζει Πῦρ! Μὰ τούτη τὴ φορὰ ὁ Ἰγνάτιος εἶπε τὸ Πιστεύω κι' ἔξ' ἀπ' τὸ Πιστεύω ἕνα σωρὸ ἄλλες προσευχές. Γιατὶ ὁ Ἰνδιάνος δὲν ἔστεργε μὲ τέσσερα ριάλια.

— Σᾶς εἶπα καὶ σᾶς ξαναλέω, ἔσκουζε, δὲν τουφεκίζω ἐγὼ ποτὲ; ἕναν κολλίγα γιὰ λιγώτερο ἀπὸ ἓξ ριάλια.

Ὁ δεσμοφύλακας ὅμως δὲν παραδεχότανε τίποτα. Στὸ μεταξὺ εἶχανε ἀφήσει μονάχο τὸ σταυρωμένο νὰ λέει τὶς προσευχές του. Ἔτσι πέρασε κάμποση ὥρα, ὥς ποῦ στὸ τέλος ὁ juez de letras ἔστειλε νὰ τοῦ φέρουν τὴν καραμπίνα τοῦ Ἰγνάτιου λέγοντας ὅμως πῶς ἔπρεπε νὰ τοῦ γυρίσουν ὕστερ' ἀπ' τὴν ἐχτέλεση, γιατὶ κείνη ἤτανε τὸ *Πιστήριον*. Ὅταν λοιπὸν ἔφταξε αὐτὸ τὸ *πιστήριον*, τὸ πῆρε στὰ χέρια του ὁ juez de letras, κι' ἀφοῦ τὸ γιόμισε, ρώτηξε:

— Ποιὸς ἀγοπᾷ νὰ κερδίσῃ τέσσερα ριάλια;

Ἕνα σωρὸ λαζαρόνοι χύμιξαν· ὁ δικαστὴς διάλεξε ἕναν παληὸ ληστή, γνώριμό του καὶ τοῦδωσε τὴν καραμπίνα καὶ τὰ τέσσερα ριάλια. Ὁ δεσμοφύλακας τότε γύρισε καὶ λέει τοῦ Ἰνδιάνου:

— Ἔ σκουριασμένο μοῦτρο, βλέπεις πῶς μποροῦμε νὰ περάσουμε καὶ δίχως ἐσένα!

— Ὁ Θεὸς νὰ δώσει. Μὰ κατὰ τὴν πληρωμὴ κι' ἡ δουλειά. Τώρα βλέπουμε.

Στὸ μεταξὺ οἱ τρεῖς λέπεροι (1) στάθηκαν σὲ τέσσερα πατήματα ἀπ' τὸν Ἰγνάτιο, σημάδεψαν καὶ περιμένανε τὴν προσταγή. Ὁ ἀξιωματικὸς τράβηξε τὸ σπαθί, μὰ μονάχα ἕνα μπάμ ἀκούστηκε. Ὁ Ἰγνάτιος ἔβαλε μίαν ἄγρια φωνή, ἀπ' τὴν τρομάρα του ὅμως· γιατὶ ἡ μπάλλα μόνο ποὺ ἄρπαξε τόνα τσαροῦχι του, ποὺ κρεμώτανε στὸ στεβρό, κ' ἔπεσε μέσα στὸ ποτάμι. Ὁ ἕνας, ἀπ' τοὺς δυὸ ποὺ δὲν τράβηξαν, εἶχε ξεχάσει νὰ σηκώσει τὸν κόκκορα· ὁ ἄλλος πάλι εἶδε κεῖνη τὴ στιγμὴ πῶς τὸ τσαχμάκι του ἤτανε κομμένο ἄσκημα, καὶ βάρθηκε νὰ τὸ πελεκήσει γιὰ τὴ δεύτερη μπαταριά. Μὰ ξανὰ στὴ διαταγὴ σφύριξε ἕνα μονάχο βόλι, γιατί, τούτη τὴ φορά, ὁ λέπερος ποὺ τράβηξε, ἔκοψε στὴ μέση τοῦ; δυὸ ἄλλου; κι' ἔτρεξε νὰ δῇ τὴν ἐπιτυχία του ἀπάνου στὸ σταυρό. Καὶ σ' ἀλήθεια, ἡ σφαῖρά του τρύπησε τὸ ξύλο ἓξ δίχτυλα ἀπάνου ἀπ' τὸ συφοριασμένο κεφάλι τοῦ Ἰγνάτιου.

— Παρὰ τρίχα! Φώναξε καὶ γύρισε στὴ θέση του.

— Λοιπόν, κύριε δεσμοφύλακα, πετάχτηκε ὁ Ἰνδιάνος, βλέπεις πῶς τραβοῦν κεῖνοι ποῦνε ἑνὸς ριαλιοῦ. Καλύτερα θἄκανε; νὰ μοῦ δώσῃς τὰ ἓξ ριάλια ἀπ' ἀρχῆς. Χουσού! ἐγὼ δὲν κρατῶ ἔχτρα. Δός μου τα καὶ τώρα, νὰ σοῦ τελειώσω τὴ δουλειὰ στὸ μινοῦτο.

— Ἰωσὲ, εἶπε μὲ σοβαράδα περισσὴ ὁ δεσμοφύλακας, τὸ Κουβέρνο δὲν παίζει· δὲ δέχουμαι, κι' ἂν ἀκόμα βραδυαστοῦμε ἐδῶ χάμου.

Τότες ἄρχισε μιὰν ἐλεεινὴ σκηνὴ — μιὰ σκηνὴ νὰ κλαῖς. Περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα οἱ τρεῖς λέπεροι γιομίζαν τὰ ὅπλα τους, δίχως νὰ βιαστοῦν στὸ πραμικρό, καὶ τἄδειαζαν στὰ μοῦτρα τοῦ Πέπε, ἄλλος μπρός, ἄλλος πίσω, δίχως νὰ μποροῦν νὰ τὸν τελειώσουν. Στὸ τέλος ὁ ἄμοιρος εἶδε πὼς ἔπρεπε νὰ νοιαστεῖ ὁ ἴδιος γιὰ τὸ σκοτωμό του.

— Ἐδῶ εἶσαι Ἰωσέ; εἶπε μὲ θλιμμένη φωνή.

— Ἐδῶ, εἶπε ὁ Ἰνδιάνος σιμώνοντάς τον.

— Σκότωσέ με, amigo.

— Ἀφτὸ γυρέβω κι' ἐγώ. Μὰ ὁ δεσμοφύλακας δὲ θέλει νὰ μοῦ δώσῃ ἓξ ριάλια γιὰ τὸν κόπο μου.

— Ἀφτὸ εἶνε; Ὤω! μὴ σὲ μέλει· σκόρπισέ μου πρῶτα τὸ μυαλό, κ' ἔπειτα πᾶρε ὅσα βρῇς ἀπάνω μου.

— Εἶνε ἓξ ριάλια;

— Ἐφτά... μὰ κάνε γρήγορα, γιατ' τραβῶ ὅλα τὰ βάσανα τῆς κόλασης!

— Ὁ φουκαρᾶς ὁ Ἰγνάτιος (μουρμούριζε ὁ Διάνος σιμαδεύοντάς τον) ὁ καϋμένος ὁ κολλίγας μου, νἄχει ἐφτὰ ριάλια καὶ νὰ κάθεται νὰ τὸν τυραγνᾶνε σὰν τὸ Χριστὸ οἱ Ὀβροῖοι!...

Μίλαγε ἀκόμα, ποὺ πῆρε φωτιὰ ἡ καραμπίνα! Τὸ βόλι βρῆκε τὸν Ἰγνάτιος ἀνάμεσα στὰ μάτια καὶ τοῦ βούλιαξε ὁλάκερο τὸ πρόσωπο.

Ὁ Ἰωσὲ χύθηκε ἀπάνου στὸ φίλο του κι' ἔχωσε τὰ χέρια στὶς τσέπες του. Βρῆκε μονάχα δυὸ ριάλια, κ' ἕνα δυὸ πακέτα τσιγάρα. Γύρισε κ' εἶδε κακιωμένα τὸ μελανιασμένο πρόσωπο τοῦ σκοτωμένου:

— Ἰγνάτιο! εἶπε, σταθῆκες ἄπιστος amigo.

Κατόπι πῆρε ἕνα τσιγάρο ἀπ' τὴν παλάμη του κι' τρύβηξε ἀπάνου στὸ σταυρὸ ἕνα σπίρτο, γιὰ νἀνάψῃ.

Vera Crouza, 1915.

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

(1) Λέπεροι εἶνε ἡ λέξις τῆς Ἱσπανίας

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Πέρασε ὁ λίβας κι' ἔκοψεν
ὑφάδια καὶ σαμόνια
πάνω ποὺ δούλευε ὁ κισσός;
τὸ ζηλευτὸ χαλί του·
καὶ τὰ πουλιὰ ποὺ χύσανε
τὸ γλέντι στὴν ὁμή του
πᾶνε κι' αὐτὰ λουπίξα ἐ
σὲ ἀπόμερα κοτρόνια.

Ὅμως γιὰ λίγο. Ὁ γέροντας
μὲ τὰ δασί του γένια
—στὴ γῆς χωμένα τὰ ριζὶ—
πολὺ δὲ θὰ ἀνδρήσει.
Ξανὰ κι' ἀπάνω στὰ παληὰ
τἀχνάρια καὶ τὰ χτένια
γιὰ τῶν πουλιῶν τὸ γυρισμὸ
περβόλι θ' ἀνιτήσει.

Κ. Δειλινὸς

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΪ ΣΑΣ

= Τὰ μελτέμια δρέσιζαν τὴν Μυτιλήνη μας ὅλη τὴ βδομάδα ποὺ μᾶς πέρασε.

— Καὶ φυσούσανε μὲ ὅλο τους τὸ κέφι, μὲ ὅλη τους τὴ φρεσκάδα, μὲ ὅλη τους τὴν τσαχπινιά.

— Ἡ θάλασσα σβλὴ τὴν ἀκρογιαλιὰ ὡς τὴ Βαρειὰ πῆρε ὅλες τὶς χειμωνιάτικές της πόζες.

— Μὲ τὰ μπλάβα κύματα τοὺ ἄφριζαν καὶ σπούσανε μὲ δροσερὸ θόρυβο στὰ χαλίκια,

— Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατάβρεχαν τὸν παραλιακὸ δρόμο.

— Χωρὶς τὴν ἐπέμβαση τοῦ κ. Κοβέτσου.

— Οὔτε καὶ τοῦ τρομεροῦ καταβρεχτῆρα του.

— Ἔκαναν ὅμως καὶ μερικὰ ἄλλα πράματα τὰ Μελτέμια.

— Ποὺ δὲν εἶναι πρὸς τιμήν των.

— Παρέλαβαν π. χ. ὅλες τὶς ὄμορφες περιπατῆτρες τοῦ Μακρὺ-Γιαλοῦ.

— Μηδὲ τῆς «ψιλόλιγνης» τοῦ ἀδελφοῦ Κατανάγκη ἐξαιρουμένης.

— Καὶ τὶς μετέβαλαν σὲ πραξιτέλεια ἀνάγλυφα.

— Τὰ κρεπ-ντὲ-σὶν κόλλησαν ἀπελπιστικὰ πάνου στὶς καρυάτιδες.

— Καὶ ἐφλυάρισαν χίλια δυὸ μυστήρια γραμμῶν καὶ ἀπορρήτων ὡραιοτήτων.

— Ἀλλὰ ὁ μοναδικὸς Ζηλωτὴς ποὺ φύτρωσε στὸν τόπο μας;.

— «Τοὺ Ν' κουλέλι» τῶν τυπογραφείων τῆς «Σάλπιγγος».

— Δὲν ἤταν δυστυχῶς ἐκεῖ.

— Γιὰ νὰ τιμωρήσει τὶς αἰφνιδιαστικὲς ἀποκαλύψεις.

— Κολλώντας πάνου στὰ δροσερὰ πιρπάκια ποὺ ἐρεθίζουν τόσο πολὺ τὰ εὐαίστητα νεῦρα του,

— Ὅλες τὶς προκηρύξεις ποὺ ἡ χωροφυλακίστικη χαστοῦκα δὲν τὸν ἄφισε νὰ χρησιμοποιήσει στὰ ντουβίρια.

= Τὴν Παρασκευὴ τὸ βράδυ,

— Ἀναστατώθηκε ὅλη ἡ ἀγορά,

— Καὶ ὅλα τὰ ὑπαίθρια κέντρα.

— Οἱ κιμπάνες ἄρχισαν νὰ βαρᾶνε πυρκαγιά,

— Καὶ φωνὴ ἠκούσθη λέγουσα.

— «Καίγεται ἡ «Μεγάλη Βρεττανία!»

— Τὸ ροδάνι τοῦ Κήπου ποὺ βρισκότανε στὸ πιὸ φρενιασμένο του γύρισμα,

— Σταμάτησε ἀμέσως,

— Καὶ ὅλες οἱ ροδανίστρες μὲ τοὺς ροδανιστάς των,

— Ἔτρεξαν παρεῖ με παῖ σε γιὰ..... νἀπολαύσουν τὸ θέαμα.

— Εἴδαμε καὶ μιὰ ἀχαΐαν τῶν ἡμερῶν ἀντλία,

— Νὰ σίρνεται ἀπὸ μερικοὺ βρακάδες,

— Μέσα σὲ πυταγώδη θόρυβο.

— Ἔμοιαζε σὰν ἅρμα θριαμβευτοῦ,

— Ποὺ τὸ σέρναν οἱ θουμαστές του.

— Εὐτυχῶς ὅλη αὐτὴ ἡ φασαρία

— Ἀπεδείχθη «κουροῦ - παιρνεί»

— Γιατὶ ἡ φωτιὰ μόλις ἐκδηλώθηκε,

— Σβύστηκε ἀμέσως.

— Ἤτανε μέσα στὸ ροφτάδικο τοῦ συνάδερφου κ. Κατσικοδέλλη.

— Κάτου ἀπ' τὴ «Μεγ. Βρεττανία».

— Ἐννοεῖται πῶς τὄγινε μεγάλη ζημιὰ στὸ μαγαζί.

— Πορτοπαράθυρα τσακισμένα,

— Ροῦχα σκορπισμένα κ. λ. π.

— Ἀ; μὴν τὸν ξεχνᾶνε λοιπὸν οἱ ἔφεδροι ποὺ σκοπεύουν νὰ ράψουν ροῦχα.

= Ὁ Κατανάγκης καὶ ὁ Βουρδουλέας.

— Γιόρτασαν στὸν ὁλόδροσο Ἀσώματο.

— Τὴν ἐτήσια γιορτὴ τῶν προστατῶν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐσνταφιοῦ.

— Ἁγίων ***Ἀναργύρων.***

— Ὅλοι οἱ συνταχτὲς τῶν ἓξη Μυτιληνιῶν ἐφημερίδων.

— Ἀνάθεσαν στοὺς δυὸ προσκηνυτάδες.

— Νἀνάψουν λαμπάδες στὴ χάρη τῶν Ἁγίων συνταδέλφων.

— Παρακαλώντας νὰ μεσολαβήσουν παρὰ τῷ Ὑψίστῳ.

— Ὅπως ἐν τῇ δικαιοσύνῃ του, κατατάσσει ἀμέσως; μεταξὺ τῶν... Ἀσωτων.

— Πλέκτα συνδρομητὴν δυστροποῦντα στὴν πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς του.

— Τὸν Κατανάγκη συνόδεψαν στὸ εὐλαβὲς προσκήνυμα.

— Καὶ οἱ ἀδελφοὶ Πιπτανιόλης, Ἀφρογενίλης, Πτωχοπρόδρομος καὶ Γιορέτης.

— Ὁ κ. Γκράβιλης; Ἰδὼν τὸ πλῆθος τοῦτο.

— Ἐξέβαλε «Π. Φωνὴν» καταπλήξεως.

= Ἡ διόδοση πὼς αὐτὲς τὶς μέρες πρόκειται νὰ κυκλοφορήσε,

— Ὁ «Ἔλεγχος» τοῦ κ. Λιακοπούλου,

— ... Ἐλέγχεται ἀνακριβὴς καὶ πρόωρη.

= Ἡ Ἀστυνομία μας ἐνουμερίρισε τοὺς λούστρους, καὶ τοὺς γυρολόγους.

— Γιὰ εὐκολία τῶν πολιτῶν καὶ τῶν χωροφυλάκων.

— Τὸ Ὑπουργεῖο ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά.

— Νουμεράρει τὶς ἐπωμίδες τῶν χωροφυλάκων.

— Γιὰ εὐκολία τῶν πολιτῶν.

— Ἐμεῖς προτείνουμε νὰ νουμερίρουν καὶ τοὺς δώδεκα Κωνσταντινικούς.

— Ποὺ βολοδέρνουν μὲς τὴ Μυτιλήνη μας

— Γιὰ νὰ δοῦμε τὸν ἀριθμό τους.

— Καὶ γιὰ νὰ κλείσει καὶ ἡ ντόμπολα.

= Ἀπόψε στὴ «Σαπφὼ» ὁ Ἀθηναϊκὸς θίασος δίνει τὴν εὐεργετικὴ τοῦ κ. Π. Παυλόπουλου.

— Μὲ ἕνα ἀπ' τὰ καλύτερα νεώτερα Γαλλικὰ ἔργα.

— Τὴ «*Φλόγα*» τοῦ Λοβεντάν.

— Εἶναι μιὰ δραματικὴ κομεντὶ σὲ τρεῖς πράξεις.

— Ἡ θεατρικὴ βραδειὰ θἄχει καὶ δεύτερο μέρος:

— Μιὰ μονόπραχτη ξεκαρδιστικὴ κωμωδία μὲ τὸν τίτλο:

— «Γαμπροὶ σὲ δημοπρασία!».

— Τὴν Πέμπτη ὁ Κινηματογράφος τοῦ Φωκαέα.

— Μᾶς ἑτοιμάζει ἕνα ἀπ' τὰ πλουσιώτερα δημιουργήματα τοῦ φακοῦ.

— Τὴν περίφημη «*Ζίσκα*».

— Ποὺ θἀφίσει ἐποχή.

= Στὴ λαϊκὴ γιορτὴ τῆς Πέμπτης.

— Ὁ «Ἀλκαῖος».

— Θὰ δώσει τὰ ἓξ πρῶτα ἐπεισόδια.

— Τοῦ θαυμασίου ἔργου «Ὁ Υἱὸς τῆς Νυκτός.»

— Εἶναι μιὰ ταινία ποὺ διαφέρει ὁλότελα ἀπ' τὶς συνηθισμένες περιπετειώδεις ἀστυνομικὲς ἀνοστιές.

— Παίζεται ἀπὸ πρώτης δυνάμεως Γάλλους κολλιτέχνες.

— Μὲ πλοκὴ βαθειὰ δραματική.

= Τὶς προάλλες.

— Ἡ ἀγορὰ τῆς; Ἀπάνω Σφάλα-, κι' ὅλες οἱ παραγειτωνιές της.

— Ἀπόλαυσαν τζάμπα μιὰ θαυμάσια... τελετή.

— Ἐπερνοῦσε ἕνα ζευγαρίνι ὅλο μέλι καὶ ζάχαρη.

— Ἕνας μισότριβο; μὲ μιὰ νοστιμοῦλο στὸ μπράτσο του.

— Κ' οἱ δυὸ ἀχτιν βολοῦσαν ἀπὸ εὐτυχία καὶ ἤταν ὅλο διαχύσεις.

— Ὤ; ποὺ φάνηκε ἐπὶ σκηνῆς; νέο νούμερο.

— Μιὰ γυναίκα ἐξαγριωμένη, ξεφρενιασμένη ἀπὸ ὀργή.

— Ἄρπαξε ἀπ' τὸ μπράτσο τὸ κορίτσι καὶ τὸ πέταξε στὴν ἄλλη ἄκρη.

— Κατόπι τὴν ἔκαμε ἕνα λούσιμο.

— Ποὺ δὲ θὰ τὴν ἔπλυνε ὁ Νιαγάρας δέκα χρόνια νἄτρεχε πάνω της.

— Τὸ νέο νούμερο ἤταν ἡ νόμιμη δικαιοῦχος τοῦ ἔρωτα τοῦ μισότριβου καταχτητή.

— Ὁ ὁποῖος; — ποὺ λίγο ἱπποτικὰ

— Τδσκασε μόλις ἄρχισε ἡ μπόρα.

— Καὶ χάθηκε ἀλὰ Ἀγγλέ.

— Ἡ συμβία του ὅμως εὑρῆκε ἀμέσως ἕ αν τρόπο γιὰ νὰ βγάλει τὸ ἄχτι της.

— Ποὺ δὲν ἀνοφέρεται σὲ κανένα ἀπ' τὸ χρονικὰ τῶν συζυγικῶν ἀπιστιῶν.

— Πῆγε καὶ μαζεψε μιὰ τσούρμα μόρτες καὶ λούστρους.

— Καὶ σχημάτισε μιὰ τρομερὴ διαδήλωση — ***μπόμπεμα.***

— Ἡ ὑ καταδίωξε κατὰ πόδι τὴ δυστυχισμένη περεισόχτη.

— Τυραγνώντος τὴν ὧρες ὁλάκερες.

— Ὕστερ' ἀπ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι.

— Ἀμφιβάλλουμε πολὺ ἂν ἡ παθοῦσα.

— Θὰ συλλογιστεῖ ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ διεκδικήσει τὰ κάλλη τοῦ μισότριβου καταχτητή.

ἡ Κδουνόπετρα

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»